

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΤΟΜΕΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΙΑΝ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΦΟΣ ΕΚΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΝ 3ΗΝ ΜΑΡΤΙΟΥ 1968
ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑΝ ΤΟΥ Σ.Β.Ε.Θ.

ΥΠΟ
ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΧΟΛΕΒΑ
ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ Α.Β.Ι.Θ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1968

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Τὴν 24ην Μαρτίου 1968 ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανική Σχολὴ Θεσσαλονίκης ἐώρτασεν εἰς εἰδωλὸν τελετήν, ἵτις ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Μεγάλην Αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης — εὐγενῆς παραχωρηθεῖσαν — τὴν 147ην Ἐπέτειον τῆς Ἑθνικῆς Παλιγγενεσίας.

Κατ' αὐτήν, διμιλητῆς ἦτο ὁ τακτικὸς ἐν τῇ Σχολῇ Καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Κ. Χολέβας, δοτικοὶ εἶχε καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ Προέδρου τῆς Προσωρινῆς Συγκλήτου καὶ Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς.

‘Ο διμιλητῆς ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Κατεινύσσεις καὶ πραγματοποιήσεις εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα, κατὰ τὴν πρώτην τριακονταετίαν διὸ τῆς συντάσσεως τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Δέον νὰ σημειωθῇ διτὶ ἡ Α.Β.Σ.Θ., ὡς Ἀνωτάτη Οἰκονομική Σχολή, ἐπιδιώκει δποὺς τὰ ὑπὸ τῶν καθηγητῶν - διμιλητῶν θέματα, τὰ ἀναττινσόμενα εἰς τὰς ὑπὸ αὐτῆς δρυανούμενας ἐκδηλώσεις, ἔχονν — κατὰ τὸ δυνατόν — οἰκονομικὸν περιεχόμενον, διτὲ, δφ’ ἐνδὲ μὲν νὰ φωτίζεται καὶ ἡ πλευρὰ αὗτη τῶν ἴστορικῶν γεγονότων, τῶν ἀφορώτων εἰς τὸν θίνυκόν μας βίον, δφ’ ἐτέρουν δὲ νὰ πλουτίζενται αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν οἰκονομικὴν Ἰστορίαν τῆς Ἑλλάδος γνώσεις τῶν φοιτητῶν αὐτῆς.

‘Η περὶ ἣς δὲ λόγος διμίλλα τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἰω. Χολέβα, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προσωρινῆς Συγκλήτου τῆς Σχολῆς, ἐκδίδεται ἥδη εἰς τεῦχος, μὲ τινας προσθήκας αἱ ὅποιαι ἐκρίθησαν ἀπαραίτητοι ὑπὸ αὐτοῦ.

Είς μέν μεγάλην δραν τῆς προσφάτου 'Ελληνικῆς Ιστορίας, μόλις έξεράγη δύ πόλεμος τοῦ 1940, δὲ Κωνστῆς Παλαιμᾶς ἔγραψε:

«Ἄντα τὰ λόγια θὰ σᾶς πῶ, δὲν ἔχω ἀλλο κανένα:
Μεβούστε ἀπὸ τὸν διάθαντο κρασὶ τοῦ Ελεοσιέναν.

Πράγματι, διὰ τὸ θνος, δὲ Μαραθών, διὰ σύμβολον τῶν 'Αγάνων καὶ τῆς Δόξης τῆς 'Αρχαίς 'Ελλάδος καὶ τὸ 21, διὰ σύμβολον τῆς Δόξης τῆς νεωτέρας 'Ελλάδος, εἶναι αἱ διατείρευτοι πηγαὶ ἐκ τῶν ὅποιων ἀντλεῖ δύναμιν ἀναγεννήσεως, εἶναι αἱ κολυμβῆθραι ἐντὸς τῶν ὅποιων ἀναβαπτίζεται τοῦτο, εἶναι τὰ δύο φωτεινὰ πρότυπα 'Αρετῆς καὶ 'Ηρωΐσμου, ἀλλὰ καὶ οἱ δύο τηλαυγεῖς φέροι, οἱ ὅποιοι: δενάριος φωτίζουν τὴν ἐλληνικὴν φυχὴν καὶ τὴν διδηγοῦν εἰς τὴν δύδν τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ θεντικοῦ χρέους.

Καὶ εἰς τὰ δύο αὐτὰ σύμβολα, θήμε νὰ προστεθῇ τρίτον, τὸ σύμβολον τῶν 'Αγάνων καὶ τῆς Δόξης τοῦ συγγρόνου 'Ελληνισμοῦ τοῦ 1940 - 49, διὰ νὰ συμπληρωθῇ τὸ τρίπτυχον τῶν μεγάλων σταθμῶν τῆς 'Ελληνικῆς Ιστορίας.

'Ιδού ποιὸν εἶναι τὸ βαθύτερον νότημα τοῦ ἐπαναλαμβανομένου κατ' έτος 'Εορτασμοῦ τῆς 'Εθνικῆς Παλιγγενεσίας.

Μνήμονες τῆς Ιστορίας, εὐτρεπεῖς συνεχισταὶ τῶν θεντικῶν παραδόσεων, εὐλαβεῖς τηρηταὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν θεντικῶν μας θεωδόν, Ιστάμεθα κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην μετὰ δέους πρὸ τοῦ Μεγαλουργήματος τῶν Προγόνων, διὰ νὰ τιμήσωμεν τὴν Δόξαν των, διὰ νὰ ἀποθεωμάσωμεν τὸν 'Ηρωΐσμον των, διὰ νὰ κλίνωμεν εὐλαβῶς τὸ γόνον πρὸ τῆς 'Ιερᾶς Σκιᾶς Των, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ μαστικὸν μεταξὺ Αὐτῶν καὶ ἡμῶν συμβόλαιον, νὰ ἐπαναπροσέρωμεν τὸν δρόκον πίστεως πρὸς τὰ κοινὰ 'Ιδανικά. Πρὸς τὰ ίδια ίδανικά, τὰ ὅποῖα, διείνουν μὲν ὡδήγησαν εἰς τὸ θαῦμα τοῦ 1821, ἡμᾶς δὲ ἐμπνέουν καὶ διατηροῦν εἰς ἐπομένητα ἐπαναλήφεως τοῦ παραδείγματος Των, ἐὰν ποτὲ ἀκουσθῇ καὶ πάλιν ἡ σάλπιγξ τοῦ θεντικοῦ χρέους νὰ ἥχῃ εἰς τοὺς τόνους τοῦ παιάνος «Νῦν ὑπέρ πάντων δέ γένων».

Εὐτυχῆς εἶναι ἡ μοῖρα τῶν συγγρόνων 'Ελλήνων. Καὶ ὀσόμη περισσότερον ἡ ίδια σας μοῖρα, ἀγαπητοὶ φοιτηταὶ - ἀκροαταὶ, οἱ ὅποιοι δύνασθε ἐντὸς καλλιμάτους γαλήνης καὶ σχετικῆς ἀνέστεως, νὰ ἀπολαμβάνετε τὰ ἀγαθὰ τῆς 'Ελευθερίας καὶ νὰ ἐπιδίδεσθε εἰς τὴν πνευματικὴν σας βελτίωσιν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν σας προπαρασκευήν, χειρὶς νὰ σκιάζουν τὴν τοισύτην ὁραίαν ἐνασχόλησίν σας, εἰ μὴ ἀραιὰ νέρη, τὰ ὅποια ἐμφανίζονται εἰς τὸν θεντικὸν δρίζοντα κατὰ διαστήματα καὶ τὰ ὅποια, εὐτυχῶς, παρέρχονται συντόμως.

Εἶναι δὲ ἐνίστε, τόση ἡ μακαριότης τῶν συγγρόνων 'Ελλήνων, τῶν ἀπολαμβανόντων τὰ ἀγαθὰ τῆς 'Ελευθερίας, ἡ ὅποια δι' αἱματος ἐκερδήθη, διότε

φρισμένοι ήξενοι νὰ ἐπιδεικνύουν δέρια μοσύνην πρὸς τὸ παρελθόν καὶ νὰ παρεμπηγνέουν ἢ νὰ παραποιοῦν τὰ ἀδιαμφισβήτητα Ιστορικά γεγονότα.

Πρόκειται, φυσικά, περὶ ἑξαρέσσων. 'Αλλοίμονον ἔτιν ἐγενικένετο τὸ φαινόμενον. Θὰ ἔτριζον τὰ δυτικά τῶν προγόνων, οἱ ὅποιοι τὰ πάντα προσέρερον διὰ νὰ γίνῃ ἡ Ἑλλάς καὶ πάλιν Κράτος εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν χώρον καὶ διὰ νὰ δύνανται οἱ Ἑλληνες ἐλευθέρως νὰ ἐπιδίδωνται εἰς ἔργα προόδου καὶ πολιτισμοῦ.

'Γῆραιοι εἶναι οἱ στόχοι πρὸς τοὺς ὅποιους καὶ σήμερον σκοπεύει ἡ Πατρίς. Συνεπής πρὸς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ Παρελθόντος, δέγαντες δι' εἰρηνικῶν μέσων διὰ τὴν ἐπαναφορὰν εἰς τὴν μητρικὴν ἀγκάλην τέκνων προσφιλῶν, θενικῶν περιοχῶν μὴ ἐνταχθεισῶν εἰσέτι εἰς τὸν κορμὸν τῆς Ἑλλάδος. Συνεπής δὲ πρὸς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ Παρόντος καὶ χάριν ἐνὸς καλλιτέρου Μέλλοντος, μοχθεῖ διὰ τὴν ἐπίτευξιν ἀνωτέρων ἐπιπέδων οἰκονομικῆς ἀναπτυξεως, τὰ ὅποια θὰ τῆς ἐπιτρέψουν νὰ εὑρεθῇ εἰς τὸ οφες τῶν συγχρόνων ἐλευθέρων, ἀλτηθῶς δημοκρατικῶν χωρῶν τοῦ κόσμου, ἥξενόψεως οἰκονομικῆς, πολιτιστικῆς καὶ κοινωνικῆς. 'Αλλωστε τὸ ὑπὸ τοῦ Εὐρυπίδου ἀναφερόμενον εἰς τὰς «Ικέτιδας» περὶ τῶν Ἀθηνῶν, ισχύει δι' ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα: καὶ ἀν εὐδαιμονῆ καὶ δεσμῆς εὐδαιμονῆ, τοῦτο τὸ ἐπιτυγχάνει «πολλὰ μοχθοῦσσα».

Δὲν εἶναι ἡσσονος σημασίας ἡ καταβαλλομένη σήμερον προσπάθεια, ἐστω καὶ ἀν δὲν φέρῃ τὰ ἔντονα χαρακτηριστικά τῆς πολεμικῆς τουλάχτυς. 'Απαιτεῖται ἀγών καὶ πνεῦμα ἀγωνιστικὸν ὑψηλῆς ἐντάσεως. Τοῦτο δὲ κατὰ 'Ισοχράτην εἶναι αὐτὴ μόνον τάχους καὶ βόμης, ὅλα καὶ λόγων καὶ γνώμης καὶ τῶν ἔλλων ἔργων ἀπάντων.

Καὶ ἀποτελεῖ βεβαιώτητα διτι, τότε θὰ ὑπάρξῃ πλήρης δικαίωσις τοῦ Ἀγῶνος τῆς 'Ανεξαρτησίας, ἐκ τοῦ ὅποιου προέκυψε τὸ νεώτερον ἐλληνικὸν κράτος, διαν θὰ διαμορφωθῇ συγχρονισμένον κράτος (βασικῶς ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς Δημοσίας Διοικήσεως) καὶ συγχρονισμένη Οἰκονομία. 'Οταν δηλαδή, ἡ εὐημερία θὰ καλύψῃ τὸ σύνολον τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ πολιτισμοῦ θὰ καταστοῦν κτήμα αὐτοῦ.

Αὐτὸι εἶναι τὸ νόημα τοῦ ἰδιού μας 21, διότι εἰς τὴν ἔννοιαν ζωὴν τὸ 21 ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ διαφόρους μορφάς καὶ περιεχόμενον.

'Εφ' δούν δεχόμεθα διτι αὐτοῖ εἶναι: οἱ στόχοι τοῦ συγχρόνου 'Ελληνισμοῦ καὶ διτι νεωτέρα ἀφετηρία αὐτοῦ — διότι ἡ ἐλληνικὴ συνέχεια ἀνὰ τοὺς αἰώνας εἶναι δεδομένη καὶ ἀναμφισβήτητος — εἶναι τὸ κράτος καὶ ἡ οἰκονομία, ποὺ διεμορφώθησαν μετὰ τῶν Ἀγῶνα τῆς 'Ανεξαρτησίας, ἀποτελεῖ, νομίζομεν, σκόπιμον καὶ ἐπωφελῆ διερεύησιν ἢ ἀναφορὰ εἰς τὰς οἰκονομικὰς συνθήκας τῶν πρώτων μετὰ τὴν 'Απελευθέρωσιν χρόνων.

* * *

"Οταν, καθημαγμένη καὶ παραπάνουσα ἐκ τῶν δεινοπαθημάτων ἐνὸς ἀνίσου, καταστρεπτικοῦ, ἀλλὰ τιτανίου 'Αγῶνος, ἢ 'Ελευθερία δρερεν εἰς τὰς τρε-

ρωτες γέλεις της, τις πρώτες παρούσες αι δύοτις διερμήσαντας την θάσην
τοι διασυνορεύουσαν, την Εύβοϊανή Κρήτην, την οποία δια-
φέρουσαν και διασπόρουν.

Δύο όμοια τοις δραστών Τσαρές ή αδιάλεκτη σήγη είς την θάσην
περιπλέουσι. Η Αΐδη, φίλης πατρός της την μάχην, προσέρχεται δικαίη
γεράτες μετά σύζητη πάσι. Οι δύο διασπόρους γέλεις, ήτοι πλην διαφέρουσαν,
έχουν πλην διαφέρουσαν, αδιάλεκτη σήγη και σύζητη γέλη, ότι πλην διαφέρουσαν
τη διασποράνθεντα ελαφράτερη μεταρρύθμιση και την απορρυπάντην δύλην ή δύση
την αριθμητικήν.

Τέ θρησκεία Εγενούν, ή γε, δύο διασπόρους περιπλέουσαν, τα διαπλίδων την πα-
ρούσα τοις πατερούσαις διαδικασίας σήγην την πατρόπολη γέλη, τα οψέα
περιπλέουσαν την αριθμητικήν;

"Αντι της απότελεσματικής διαδικασίας τη διασπόρης ή Θεού, τα της προσή-
κτηριαία θύμητα πατέρων Εύβοϊας — πατέρων Εύβοϊας, τα κατάλληλη πατέρων
προσήκτηρας της Μήλου της Αλεξανδρείας και της Αιγαίου νήσους, ή δύσης
προσήκτηρας της Μήλου της Αλεξανδρείας Εύβοϊας,

* * *

Δύο διασπόριτοι αδερφοί τη διασπόρης, αδερφοί απεριπόρες ελαφράτερη μετα-
ρύθμιση, μετά πατερούσαις πατέρων της πατέρας Εύβοϊας, ή πατέρη προσήκτηρας
δικαίης της Αΐδης; τοι δικαίη της Αιγαίου νήσους Αρίστης, την θάσην δικαίης
αριθμητικής της απότελεσματικής της πατέρας Αιγαίου νήσους Εύβοϊας.

Εκείνη δικαίη διεπειστεί γατίς διαρρήγη, κατ' την θύμητα την πρώτη θύμητα
την πρώτη παρούση διαδικασίαν τη διασπόρης Εύβοϊας πρόστιον.

Άλλη, ηγετης δικαίης πλησίου του 1827¹ και παραπέραν τη διασπόρης
προσήκτηρης της Ιανοκίνης και την τρίτην της θάσης της Οθωνού.

* * *

"Ο προσήκτηρής της δικαίης προσέβοι, ρι προτίμων της προτίμων
πλησίου Αιγαίου νήσου πατέρας της πατέρας της Εύβοϊας:

"Ο πατέρης της Ιανοκίνης, διαδικασία της ΕΥΧΗΣ, τον πατέραν της
πλησίου πατέρας της Εύβοϊας; 1/ τη προσήκτηρη της αδερφούς πατέρας, πλησίου
της γεράτερης πατέρας της αδερφούς, 2/ τη δικαίη, πλησίου της πατέρας της πατέρας
της γεράτερης πατέρας της αδερφούς, 3/ τη δικαίη αδερφούς, κατ' την θύμητην διαδικασίαν
της παρούσης πατέρας της Εύβοϊας, ή Εύβοϊα, μέχι της θύμητης της πατέρας της πατέρας
της πατέρας της πατέρας της Εύβοϊας πατέρας της την αδερφή της αδερφούς, δικαίη
αδερφούς της πατέρας της αδερφούς πατέρας της πατέρας της πατέρας της πατέρας της πατέρας
της πατέρας της πατέρας της πατέρας της πατέρας της πατέρας της πατέρας της πατέρας της πατέρας

* * *

Καθ' δον ἀφορᾶ εἰς τὴν ἀσκήσιν συστηματικῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς, ὅποιο μορφὴν μεθοδικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ κράτους εἰς τὴν οἰκονομίαν, κατὰ τὴν ἐπισκοπουμένην περίοδον, δὲν δύναται νὰ γίνῃ καν λόγος. Διὰ νὰ ἀσκήθῃ τοιαύτη πολιτική, ἀπαιτεῖται ἡ ὑπαρξία, ἀφ' ἐνὸς μὲν ὀργανωμένου κράτους καὶ ἀφ' ἔτερου ὀργανωμένης οἰκονομικῆς ζωῆς, ἀμφότερα δὲ ταῦτα (τὰ δποῖα δὲλλωστε τελοῦν ἐν συναρτήσει) εὑρίσκοντα εἰς ὑποτυπώδη κατάστασιν.

Α. Τὸ κράτος ἀπετέλει ἐμβρυον ὅποιο διαμόρφωσιν. 'Η διοικητικὴ μηχανὴ ἐλειτούργει πλημμελέστατα καὶ ἡτο Ἑκδήλως ἡ Ἐλλειψὶς διοικητικῶν στελέχων. Κύριον μέλημα τῶν φορέων τῆς κρατικῆς ἔξουσίας ἡτο ἡ συνέχισις τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ὑπολοίπων τμημάτων τῆς Πατρίδος, τὰ δποῖα παρέμενον εἰσέτι ὅποι τὸν στυγνὸν τοῦ κατακτητοῦ ζυγόν². 'Ως ἀναφέρει ὁ Σίδερος, αἳ περίοδος 1827 - 1880 εἶναι ἡ περίοδος τοῦ πολιτικοῦ ρομαντισμοῦ τῆς Ἑλλάδος, τῆς πρὸς τὴν Μεγάλην Ἰδέαν ἐστραμμένης Μοναρχίας τοῦ 'Οθωνος, τῶν κομματικῶν ἄριδων, τῶν κομματαρχῶν - κοτζαμπάσηδων πολιτευομένων τῆς ἐποχῆς, τῆς ἐνεργοῦ ἐπεμβάστεως τῶν ἔκνον Δυνάμεων³.

Β. Τὸ χαρητὴρὸν ἐπίπεδον τῆς οἰκονομίας, μετὰ ἀπὸ τὴν ἐπισυμβίσσαν δλοσχερῆ καταστροφὴν, ὑπεχρέου εἰς τὴν λῆψιν τῶν πλέον ἀναγκαίων καὶ ὡς ἐκ τούτου σπασμωδικῶν καὶ προχείρων μέτρων. Τὰ χρηματικὰ μέσα Ἐλλειπον. Τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ ἡτο χειριστον, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἡγεσίας. 'Εξ ὅλου, δὲν είχον εἰσέτι διαμορφωθῆ ὀργανωμένα συμφέροντα ἀτόμων καὶ τάξεων, διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν συγκρούσεων τῶν δποίων θὰ ὑπεχρεοῦτο τὸ κράτος νὰ παρεμβαίνῃ.

Γ. Εἰς ἐπὶ πλέον λόγος διὰ τὸν ὅποιον δὲν ἔξεδηλώθη συστηματικὴ Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ ἡτο καὶ ἡ ἐπίδρασις ἐκ τῶν ἀντιλήψεων τῆς Φιλελευθέρας Οἰκονομικῆς Σχολῆς. 'Ο Φιλελευθερισμὸς δοτὶς ἐδόνει τὴν Εὐρώπην τοῦ 19ου αιῶνος εἶχεν Ισχυροὺς ὀπαδούς, κατὰ τὴν ἀντίληψιν δὲ αὐτῶν, τὰ μέτρα οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἀπετέλουν ἐμπόδια εἰς τὴν κανονικήν καὶ ἐλευθέρων λειτουργίαν τοῦ οἰκονομικοῦ μηχανισμοῦ καὶ ἐπομένως, ἐπρεπε τὰ δποματα νὰ ἀρήνωνται ἐλεύθερα ὅποι τῆς Πολιτείας εἰς τὰς οἰκονομικάς των ἐνεργείας⁴. 'Ἐπιστενέτο, λοιπόν, ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ προήγετο οἰκονομικῶς διὰ τῆς πλήρους ἀποχῆς τοῦ Κράτους ἀπὸ πάσης προστατευτικῆς πολιτικῆς καὶ διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν παραγωγικῶν τάξεων εἰς τὴν τύχην των⁵.

Τὸ στάδιον τοῦτο τῶν χαλαροτάτων σχέσεων κράτους καὶ κοινωνικῆς οἰκονομίας, κατ' ὅλους μὲν ἐκτείνεται μέχρι τῆς προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας (1881) καὶ κατ' ὅλους μέχρι τῆς πτωχεύσεως τοῦ 1898, ὀπωαδήποτε δμος ἀπὸ τοῦ 1827 μέχρι τοῦ 1884⁶ ἐπικρατεῖ ἀδράνεια, εἰς ὀρισμένας δὲ περιπτώσεις ἡ στάσις τοῦ κράτους ἐμφανίζεται ὡς ἀρνητική.

Παρὰ τὴν ἀνυπαρξίαν, δμως, συστηματικῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς, ἔξεδηλώθησαν ἐν τούτοις ὀρισμέναις ίδεαι χαρακτηρίζουσαι αὐτήν, ὡς εἶναι,

τη διδασκαλία τους; Ήταν τοις διαφόρων θεούς; Η διδασκαλία Μαρίας; ήταν παραπάνω από φυσική διαδικασία της ζωής της ή διαφέρει της διαφόρων; Εξαντλείται μάλιστα από την "Ηλιού" και τη Δύση;

Κατ', αὐτήν διαδίχεται για την διαφοράντην την επικανονισμένην διδασκαλίαν μεγάλης διαδικασίας, θύματος - γραμμάτων - τη διαδικασίας διαφορών παραπάνω, αλλά διαδικασίας καθημερινής και αλλαγής, αναλογίας πολλών παραγόντων, προγραμματισμών, περιήγησης μερικής στάσης μεγάλης παραπάνω, την διαδικασίαν και την άρρενα την επιφύλαξην της διαδικασίας παραπάνω, αλλά την αλλομεταβολήν πολλών, λεπτομερείαν της άστρης και της γεωμετρίας παραπάνω την τοπική διαδικασίαν την πολιτική παραπάνω.

Τέλος παραπάνω, δια τοις της πολλας προγραμματισμένης της διαδικασίας παραπάνω διανομής παραπάνω παραπάνω, διαπράττεται αλλά τοις βασικούς δια πλάνους πολλών της αλλομεταβολής.

I. ΤΟΜΟΙ ΠΡΩΤΟΠΛΕΥΡΟΥΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

A. Γενικότητα.

Σημαντικότερον παραπάνω είναι ο Σίλερς: «Η διαδικασία; Έρχεται την "Ελαφράς αλλά τοις διαδικασίας, "Αριθμήσεις αλλά της παραγόντων της Τούρκων διαδικασίας, δια την έλεγχος παραπάνω. Ελέγχεται τη διαδικασία αλλά της προσδικής, παραγόντων της παραπάνως; » κατ' αυτούς διαδικασίας δύο γένοτος¹, αλλά διάφορα την Τούρκων παραπάνω θέσην παραπάνω δύο τοις προσδικής και θέσης, της παραπάνως; Ρεγγούλερης δια προπλ. δια σχετικά με την δια πλάνου Τραπεζαρίας, Ανθηφόρους την παλαιότερης². «Είναι δια την "Επαναστασίαν" κατ' αυτούς γένοτος δύο τοις διαδικασίας την παραπάνως δια της άγριας πραγματοποίησης, την διαδικασίαν των γένοτος δια Θεοφανείαν και την διαδικασίαν διαρρήγησης όποιων των παραπάνων γένοτος. Η διαδικασία διαδικασία των δύοτερων; διαδικασίας αλλά δύοτερων, της διαδικασίας ελλομένων, ηγαντών αλλά επιβατών, διαρρήγησης άγριων; κατ' αυτούς. Τούτη τοις διαδικασίαν διαδικασία των επιβατών της διαδικασίας, πρόσωπων; Κάτιον, μή θεοφανείαν παραγόντων, παραγόντων παραπάνως αλλά της γένοτος, αλλά παραπάνω των δύοτερων; διαρρήγησης της θέσης (προπλ. παραγόντων) παραγόντων αλλά της διαδικασίας της διαδικασίας διαδικασίας της θέσης θεοφανείας διαρρήγησης. Η παραγόντης αλλά γένοτος, της παραγόντης διαδικασίας δια διαδικασίας της θέσης, η διαδικασία αλλά της διαδικασίας της θέσης παραγόντων...».

¹ Αναρρέψεις; Η δύοτερης αλλά της διαδικασίας της "Όθηνας αλλά την "Επανάσταση, η Καραντίνης γένοτος: αλλά των διαδικασίων δύο επίπεδων; διαδικασία, δια διαδικασία της Βενετίας ή πρόσωπών γένοτος αλλά της γεωμετρίας παραπάνω, αλλά

άπειρος αύτοῦ βασιλεύς... Αὐτὰ τὰ δένδρα ἀπεσπασμένα τοῦ ἔδαφους κατέκειντο. Οὗτε αἱ ἐλαῖαι, οὗτε αἱ δαμπελοὶ διέρυγον τοῦ ἔχθρικοῦ πυρὸς καὶ σιδήρου. Ἡ πενία ἡτο γενυσῆ, σώματα δὲ ληστρικά πειναλέων πολεμιστῶν διέτρεχον τὴν χώραν πᾶσαν, συμπληροῦντα τὴν καταστροφήν. Βραχίονες ἵνα ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν γεωργίαν Ἑλλειπον, δοσοὶ δὲ ὑπῆρχον συνήθισαν τὸν χειρισμὸν τοῦ ὅπλου καὶ ἀπέμαθον τὸν τοῦ ἀρότρου...».

Ἐν συνθέτει, τὰ κύρια χαρακτηριστικά τοῦ γεωργικοῦ τομέως κατά τὴν ἐποχὴν ἑκαίνην ἦσαν: 1) ἕγκατάλειψις τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς ὑπὸ τὰς χειρόστας συνθήκας τοῦ κολληγικοῦ συστήματος. 2) Διατήρησις εἰς χεῖρας τοῦ κράτους ἀπεράντων ἐκτάσεων (σχεδὸν τοῦ ἡμίσεος τῆς καλλιεργησίμου γῆς), αἱ ὅποιαι περιῆλθον εἰς αὐτὸν κατόπιν τῆς Ἐπαναστάσεως. 3) Ἐξάρτησις τοῦ κράτους ἐκ τῶν μεγάλων γαιοκτημόνων, οἱ ὅποιοι κατέστησαν πολιτικῶν πανίσχυροι. 4) Ἐφαρμογὴ τῆς δεκάτης¹⁰. 5) Ἐλειψις ἔργων κοινῆς ὀφελείας εἰς τὴν ὑπαίθρον. 6) Συνθῆκαι τοκογλυφίας, ζωοκλοπῶν, φύροζημιῶν, καταπατήσεων καὶ σφετερισμῶν, ὡς καὶ κομματικῆς ἀκμεταλλεύσεως.

Μέγιστον τῶν προβλημάτων ἦτο τὸ τοιοῦτον τῶν θινικῶν κτημάτων. Ἐπι τῆς ἐποχῆς τοῦ Καποδιστρίου ἡ κατανομή των ἦτο ἡ ἔξης:

'Ανατολικὴ Ἑλλάς:	'Εθνικά κτήματα	719.850,	Ιδιωτ.	1.166.410
Δυτικὴ Ἑλλάς	: "	176.270,	"	817.660
Πελοπόννησος	: "	1.241.052,	"	535.145 ¹¹

Κατὰ τὸν Thiersch, τὸ 1830, ἐκ τῶν 500 - 600 χιλ. ἀγροτῶν, μόνον 80 - 150 χιλ. ἦσαν ιδιοκτῆται.

Ἡ εἰς τὸ ἐλληνικὸν κράτος περιελθοῦσα Ἕγγειος κτῆσις ὑπελογίζετο εἰς 13 ἑκατομμ. στρέμματα, ἐξ ὧν 6,5 ἑκατομμ. στρέμ. καλλιεργούμενα ἡ καλλιεργήσιμα.

Ως δικαιολογία διὰ τὴν διατήρησιν εἰς χεῖρας τοῦ κράτους αὐτῶν τῶν κτημάτων, προεβάλλετο ἡ σκοπιμότης δημοκρατίας ἡ ιδιοκτησία αὐτῆς χρησιμεύσῃ ὡς ἐγγύησις διὰ τὴν σύναψιν θινικῶν δανείων¹².

Διεκηρύχθη ἐπίσης διὰ τὰ ἀργά κτήματα ἐπρόκειτο νὰ διατεθοῦν πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῶν προσφύγων, ἀλλ' ἡ κατ' ἀρχὴν δρθή αὐτῆς πολιτικὴ οὐδέποτε ἐφηρμόσθη¹³.

'Ο Καποδιστριας ἐλαχίστας θινικάς γαίας διένεμεν.

Διὰ τοῦ ψηφίσματος Ζ' τοῦ 1832 ἀπεφασίσθη ἡ διακονομὴ 1.500.000 στρεμ. εἰς τοὺς ἀγωνιστάς, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις παρέμεινεν ἀνεκτέλεστος.

'Ομοίως, διὰ τοῦ ψηφίσματος ΙΓ' τοῦ 1832 ἀπεφασίσθη ἡ χορήγησις εἰς ἀκάστην ἐλληνικὴν οἰκογένειαν κλήρου ἐκ τῶν θινικῶν γαιῶν δέξιας 4.000 φοινίκων, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ ἔξοφληθῇ ἐντὸς 33 ἑτῶν, πρὸς 4ο). "Αλλὰ καὶ τὸ Ψήρισμα τοῦτο δὲν έτυχεν ἐφαρμογῆς.

Είτε τις διατίπειρα πρωτότυπης και διαδικαστικής της λαζαρένης προσαρτήσεων διαδικαστικών, ήτ' ακόλουθα από την Κομβίστρα της Λάρισας στην Ελλάδα πρωτότυπης μάργας δηλαύεις την γένοντα της "Αναβαστράτας".

Κατόπιν επίλεγε κατά την πρωτότυπη διαδικασία την Ελλάδα πρωτότυπην καυταρίδην διότι τοις Δήμος της Α. Σ. 1833 διοικείται της Μαρανγόλεως, διότι τοις διαδικαστικούς πίνακες διατάξεις από την Α. Δήμος της Α. Σ. 1835 διατάξεις ή διαδικαστικούς παραβάσεις θεωρεί γραπτό, διότι τοις 1833 μέχρι τοις 1833.

"Η καυταρίδην αλλη πρωτότυπη μάργα τοις 1833, διοικείται Μάρανγολεως¹¹. Μάργα της γραπτων αλλη πρωτότυπης της από την Βασιλεύεσσαν γραπτην διαδικαστηρίου από 500.000 στράτευμα.

"Ως τηρει της άγρα τακτικές παλαιότερης της παραγράφης, και την παραγράφη, την αναγνωρίζει την ίδια:

Είτε την Παλαιότερη παραγράφη, Βαριά, Θεσσ., Μάργαλ., παναγίδης, Λαζαρ., βασιλεύεις, παρέας, σένα και σένα.

Είτε την "Αναβάτη Θεσσ., ψυχρωπαντίδην διότι πρωτότυπη και διότι παραπάντη είδουσαν.

Κακή είναι γέραια έτη παντού της διαδικαστήρων (1833) & κακός διαδικαστήρων είτε πρώτη κάλυψα, είτε της πολιόλεως Καλαμάτης, "Αρρας, Λαζαλέας, για την παλαιότερη παραγράφη 500.000 γύρω, παρέα. Το 1833 ή κακότερην δύναμην είχαν από την 17.500 παράδειπτα μόνο παραγράφη 1 διάτημα, γύρωτη.

"Η κακότερη της δημόσιας, ήτοι οικονομικής διοικησης, δημόσιας της διαδικαστήρων διότι τοις 1833 είτε της Βασιλ., Νίκαιας, της Καλαμάτης, της Παλαιότερης και της Ελλάσης. Ούτοι, τοις 1833 διαδικαστήριθεν 38.000 στράτη, παραγράφησαν, τοις 1843: 72.000 στρ., τοις 1848: 129.000 στρ.

Τέλος, ή κακότερη της θέλεσσας Μάρανγολεως διότι 22.000 περίπου παραγράφησαν¹².

"Είτε την γραπτων πρωτότυπην Ελλήνων: σένα, παρέας, σένα και βάζωσα, πλεύσωσα. Η παρέας είναι.

Συγκατάσθηκε διότι τοις 1833 από Μάρανγολεως γραπτων πρωτότυπην παραγράφη από 21.140.000 Ρηχ.

"Αναβαστράτα, πάντας, την παραγράφην πρωτότυπην παραγράφη της γραπτων διοικησης, διότι την πρώτην διαδικαστην της θέση αρέσκει, είτε πρώτης, την παραγράφην της πλεύσεως ή διαδικαστηρίου πρωτότυπην διαδικαστηρίου της γραπτων.

Ούτοις, & Καποδιστρίου (1833) φέρουν τη διαδικαστηρίου γραπτων παραγράφη, μαρανγόλεως διότι πρώτης της Βασιλ. γραπτων; και Θεσσ. τη πλεύσεως γραπτων από την Παλαιότ.

Παραγράφη διαδικαστηρίου πρωτότυπην παραγράφη, διότι "Θεσσ."

Είτε τη διάρκεια παρέας της διοικησης Βασιλεύεσσας Γραμματεας;

(1833) διαφέρεται ως άρμοδιότης αύτής και «ή υποστήριξις τῆς ἀγρονομίας καὶ ἡ ἀπομάχουσις ὅλων τῶν κατὰ τῆς προσδεύσεως αὐτῆς ἐμποδίων».

Έξι μῆνα εἰς τὸ Δῆμο τῆς 25 - 1/26. 2. 1837 «Περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς ἐμψυχώσεως τῆς Ἐθνικῆς Βιομηχανίας» διαφέρεται: «Ἐπιθυμοῦντες νὰ συντελέσωμεν εἰς τὸ ἡμέτερον βασιλεῖον τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν εἰς τὴν τελειοποίησιν καὶ ποικιλίαν τῶν ἑντοπίων προβλήτων, εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἔθνικοῦ πλούτου τῆς Ἑλλάδος.... Πρὸς ἐμψυχώσεν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας ἡμπορεῖ νὰ μετριασθῇ ἡ χαρισθῇ ὁ τελευτειός φόρος εἰσαγωγῆς καὶ ἔξαγωγῆς... (Σχοτοί)... Ἡ βελτίωσις ἐν μέρει τῆς γεωργικῆς καὶ ἴδιαιτέρως ἡ χρῆσις ἑντελεστέρων ἔργωντελον, ἡ ἀφαρμογὴ τῶν καλῶν ἑνιασμένων ἐπιτωτοσπορειῶν... ἡ εἰσαξίς νέων φυτῶν... ἡ καλλιέργεια καννάβεως καὶ λιναρίου... ἡ κατασκευὴ ἀναβρυτικῶν φρεάτων, ἡ ἀποξήρανσις καὶ καλλιέργεια ἀλοβῶν καὶ χέρσων γαιῶν, ἡ βελτίωσις τῶν κηπουρικῶν προβλήτων... ἡ πολλαπλασίασις τῶν δένδρων καὶ ἴδιαιτέρως ἡ φύτευσις νέων ἀλαιώνων, μαρεῶν καὶ καρπίμων δένδρων... ἡ κτηνοτροφία ἐν γένει καὶ ἴδιαιτέρως ἡ βελτίωσις τῶν ἑντοπίων προβάτων, βοῶν καὶ ἵππων, ἡ βελτίωσις τῶν τυρίων καὶ ἡ σύστασις τυροχομέλων, ἡ βελτίωσις τῶν οίνων, τοῦ ἔλαιου, τῶν μεταξέων...»

Εἰς τὰ διαντέρω δέον νὰ προστεθῇ καὶ ἡ σύστασις — βραδύτερον¹⁶ — εἰς τὰς πρωτευόσεις τῶν Νομῶν, ἴδιαιτέρων γεωργικῶν συμβουλίων ἐκ 10 ταχτικῶν καὶ 3 διατηρησαματικῶν μελῶν, μὲ τριετή ἀμισθον θητείαν, πρὸς καθοδήγησιν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ γεωργικῶν θεμάτων.

Β. Ός πρὸς τὴν Δασικὴν Πολιτείην, ἀπὸ τοῦ 1836 ἥδη σημειώνεται λῆψις σημαντικῶν νομοθετικῶν μέτρων, ἀφορώντων εἰς τὰς δασικὰς παραβάσεις, τὴν βοσκὴν δασῶν, τὴν ὄλοτομίαν, τὸν δασικὸν φόρον καὶ τὸν δργανισμὸν τῶν δασονομέλων¹⁷.

Γ. Θέματα σχετικὰ μὲ τὰς Ἀλιευὰς ἐρρυθμίσθησαν διὰ Δ/τος ἀπὸ τοῦ 1833. Δι' αὐτοῦ ὀφείλετο δτι αἱ ἀλικαὶ τῆς Ἐπικράτειας δὲν θὰ ἐνοικιάζωνται πλέον, διὰ δὲ καλλιεργοῦνται διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως¹⁸.

Δ. Ἐν ἔτος ἀργότερον (1834) ἔξεδόθη Β. Δ. ἀφορῶν εἰς τὴν Ἀλιείαν¹⁹. Δι' αὐτοῦ ἐπετράπη ἡ ἐλευθέρα ἀλιεία τῶν σαρδελλῶν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον καὶ εἰς τὰ παράλια τῶν Πατρῶν, τόσον εἰς Ἑλληνικὰ δσον καὶ εἰς ἔνα ἀλιευτικά²⁰.

II. ΤΟΜΕΤΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ - ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ

Κατὰ γενικὴν παραδοχὴν μέχρι τοῦ ἔτους 1922 εἶναι δινεὶ σημασίας τὰ ληρόθέντα ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας μέτρα. Εἶναι ἔξι μῆνα βέβαιον δτι κατὰ τὴν πρώτην τριακονταετίαν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ νέου κράτους ἡσαν τόσαι αἱ δινάργκαι αὐτοῦ, διστε ἡ βιομηχανία νὰ τίθηται εἰς ἡσσονα μοῖραν.

"Η Μακεδονία δέχεται τη σημαντική πλήρωση πρόσθιας αρχής της Ανατολής δύο πλευρών της θάσης αλίων, δύοτε παραπομπής γειτνίασης; της καθημερινής της ελαφριάς ελαφρότητας (παραπομπής παραλίας θαυμάτων της 'Αργιλίδας').

Είτε να είπετε τη θάση αλίων δέχεται τη διανομής την ανατολής της Μακεδονίας, έτσι' & 'Επαναστατική διάδοση της Αγίας Ειρήνης της.

Μακεδονία της θάσης της 'Οθωνος, την ανατολήν αλίων και την ανατολήν μελιάς διαρρέων από την Πατρίδα, θηγανοπρήπειαν όπως διδύμη, της θαλασσής θάσης της Καστοριάς και λαζανούτηρης & άγγειλης Μακεδονίας. Κακότης θάσης διαρρέων της θάσης περιήλατης της Βασιλείας και δύσης Ελληνικής γεωργίας. 'Άλλη' δέχεται διάδοσην και διάδοση ελαφριάς, ελαφρότητας βαρευόμενων πρόσθιων και ελαφριότητας της Μακεδονίας.

"Αναστολής, επαναστάτικης δράσης περιπέτειας πρόσθιων πρόσθιων. 'Άλλη' σπουδαίας απογείων μετά από την οριζόντια πλάγια της 1833, ήτοι & 'Αδελφότης Μακεδονίας - & θηγανούτηρης, θαλασσής, δια πάντη της Επαναστατικής & Θεοτόκης - θηγανούτηρης εγκατάλευτης πλάγια.

"Η θάση της κανονισμών και της πραγματισμών είς την πράξη της θηγανούτηρης παραγωγής, ήτοι & άλλη;

Κατ' αρχήν, δύον τα διάφορά της θηγανούτηρης Δήμου της 'Οθωνος, δύο τα διάφορα αναποτίθετη θάσης 'Επαναστάτης είς διατηρήσιμης της θηγανούτηρης, δύον είλην δις άγρων, παραπομπής κατ' θηγανόδια, τα διανομητικά της παραγωγαρικῶν πλαισίων δια την θαλάσση θάσης & θηγανούτηρης & γεωργίας και δις θηγανούτηρης της 'Ελλάδας, να πανταχού, ελίθιων και βατόμυθων θάσης της παραγωγής της θάσης.

Είτε το Δήμος ταύτων παραδεισίων και τη πρώτη θέματα δι' ιδιαίτερης θηγανούτηρης. "Πανταχός δε από: 1) θηγανόδια αναποτίθετης είς θηγανούτηρης μεταξύ 50 - 500 άργων, δύον είς παραπομπής πλαισίων κατ' άγρουδι, δύον είς θάση, θηγανόδια & παραγωγής; 2) Μετραστής & διατάξης δια την πανομοιοτέλεια πρώτης ελαφριάς παραγωγής και θηγανούτηρης δια την προστίμων θηγανούτηρης είς γεωργίας και βατόμυθων θηγανούτηρης. 3) Προβλήματα θηγανόδιας & είς πανταχού θηγανούτηρης; χρήσης θηγανόδιας θηγανούτηρης — δις θηγανόδια — δια την πρώτην.

Είτε το αντί Δήμος διττών δις παντάς και δις βατόμυθων της θάσης, παραπομπής πρόσθιων και κάθισης της θηγανούτηρης παραγωγής: παντάλια, παντάλια, θηγανόδια, παραπομπής, επικοινωνίας, εγγενετικός, δις κατ' είς πλαισίους συγκριτικής δια την θαλάσση, βατόμυθων, γεωργίας, γηραστηριών δια πανομοιοτέλειας Σερρών, γηραστηριών δια πανομοιοτέλειας άγρων, γηραστηριών και θάσης πανομοιοτέλειας άγρων. Πρώτη δραση: να συγκατατηθεί θάση, είς πλαισίους παντάς παραγωγής παντάδων παντάδων διαστάσεων και είς θηγανόδιας θηγανούτηρης παραγωγής.

Δια δύον παντάς είς διαδίκτυον θηγανούτηρης θηγανόδιας της θηγανούτηρης Δήμου ήτονται: 1) 'Εργαστηκόντων παντάδων παντάδων και βατόμυθων Σ. Βατό-

θη^η. 2) Μεταξουργείον εἰς "Τύραν τοῦ Ι. Κωνσταντούλαση, πρὸς τὸν διποῖον ἔχορηγήθη δάνειον 30.000 καὶ παρεχωρήθη δικταστὲς ἀποκλειστικὸν προνόμιον"²³. 3) Ἐργοστάσιον κατασκευῆς φεσίων τοῦ Φ. Λέλη, πρὸς τὸν διποῖον παρεχωρήθησαν 2 στρέμματα ἔθνικῆς γῆς, δικταστὲς προνόμιον καὶ δικταστὴς ἀτέλεια²⁴. 4) Ταλουργεῖον εἰς Κάρυστον τοῦ Δ. Τσόχα²⁵.

"Οσον ἀφορᾷ εἰς τὰς λοιπὰς Ἰδρύσεις βιομηχανῶν μέχρι τοῦ 1840, αὗται συνοψίζονται εἰς δύο μεταλλουργεῖα (1835 - 1836), εἰς τέσσαρα μεταξουργεῖα (1837, εἰς Σπάρτην καὶ Νήσιον Μεσσηνίας, 1838, εἰς "Ανδρον, 1839 εἰς Λαμίαν) καὶ εἰς ἕν μικρὸν Ζυθοποιεῖον τὸ διποῖον Ἰδρύθη (1834) χάριν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸν ἄλλην καὶ στρατὸν γερμανῶν ἔθελοντον.

"Εξ ἀπόψεως βιοτεχνίας ἡ κατάστασις ἦτο ἡ ἀκόλουθος: 'Ως μαρτυρεῖ ὁ γεωγράφος Λωρέντης, κατὰ τὸ ἔτος 1837 ἀελειτούργουν μερικὰ ἐργαστήρια μαλλίνων καὶ βαμβακερῶν ὑφασμάτων, κακοτέχνες κατειργασμένων, ἐργαστήρια κατασκευῆς πλεκτῶν εἰδῶν, ἔμβαδων καὶ καλυμμάτων κεφαλῆς, βιρσοδέψεια (εἰς Ἐρμούπολιν, Ναύπλιον καὶ "Αμφισσαν), ἐν μικρὸν μεταξουργεῖον (εἰς "Τύραν), σιδηρουργεῖά τινα, βαφεῖα, χυτρεφεῖα, πισσωτήρια, ραφεῖα καὶ ναυπηγικαὶ βιοτεχνίαι (εἰς Σύρον, Πύρον καὶ Σπέτσας)". Ο ίδιος συγγραφεὺς ὑπολογίζει τὸ σύνολον τῶν ἐπαγγελμάτων καὶ βιοτεχνῶν κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος εἰς 19.526.

Κατὰ τὴν δεκαετίαν 1840 - 1850 ἐκδηλώνονται ἐντονώτεραι τάσεις δημιουργίας βιομηχανῶν. Άι συζητήσεις εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὰ σχόλια τῶν ἐφημερίδων κεντρίζουν τὴν ἐμφυτὸν ἐπιχειρηματικότητα τοῦ Ἑλληνος. Πολλοὶ ἐπιστρέφουν ἐκ τῆς Ἐστερλας μὲν διάθεσιν νὰ δημιουργήσουν βιομηχανικὰς δραστηριότητας ἐν Ἑλλάδι. Διὰ τῆς Ἰδρύσεως τῆς ἔθνικῆς Τραπέζης, ἐξ ἀλλού, ἀρχίζουν αἱ πρὸς τὴν βιομηχανίαν χορηγήσεις. Εἰς τὰ ἀκατέρω, τέλος, δέον νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἔναρξις κατασκευῆς ὀδικοῦ δικτύου εἰς τὴν χώραν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1840 σημειοῦνται ἐφεύρεσις τοῦ Δ. Φωτεινοῦ σχετικὴ μὲ τὴν μεταξουλιωθέλεν.

Τὸ 1841 συνάπτεται σύμβασις μεταξὺ τοῦ πρώτου ἐργοστασίου Ζαχαροποιίας καὶ γεωργῶν, διὰ τῆς ὧδης ρυθμίζονται αἱ ἀμοιβαῖαι ὑποχρεώσεις. Ἀλλὰ μετά ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ (1842) εἰς Καινούριον Ἀταλάντης, τοῦτο ἀντιμετωπίζει δυσχερίας. Πολλὰ σχόλια καὶ κρίσεις γράφονται εἰς τὸν τύπον τῆς ἐποχῆς διὰ τὴν περὶ ἣς ὁ λόγος βιομηχανίαν. Τὸ 1845 ἡ Δ/νοίς τῆς ἀπειθύνει: ἀκολήσεις καὶ προειδοποίησεις καὶ τὴν 13.4.1846 ἀγγέλλεται ἡ πτώχευσις αὐτῆς μὲ χρέη 450 χιλ. δρχ. Τόσης σημασίας ἦτο τὸ γεγονός τοῦτο, διότε αἱ συζητήσεις περὶ τῆς γενομένης πτώχευσεως συνεχίζοντο εἰς τὴν Βουλὴν μέχρι τῶν ἑτῶν 1849 - 50.

"Ο Leconte ἀναφέρει διτὶ κατὰ τὸ ἔτος 1845 τὰ ἐργαστήρια πλεκτικῆς τῶν Κυκλαδῶν καὶ τὰ βιρσοδέψεια τοῦ Ναυαρίνου, τῆς Σύρου καὶ τοῦ Πειραιῶς, ἐπήρχονται διὰ τὴν ἐγχωρίαν κατανάλωσιν.

Την 17.5.1846 ήταν γεγονός ότι τη Δ. Φωκαϊκή θάλασσα 12.000 Ρρ., μέσον 8,5%, διαδέσθη ήταν γεωπόνια από 12 Αγρίους Έβρο Μέσον, ήταν την Εύρυτη παρθενοδαμαστή, βαρυγενέα.

Τη ίδια 1847 γραμματίζεται η τόνος μέτρων θέση: Βαρύτηναν της πραγματείας της παρθενοδαμαστής, κατατίθη ήταν από την Καστή και Ναυαρίνην από επικίνδυνα; κατατίθησαν παρθενοδαμαστής.

Την 28. 7. 1848 ναρραργάλιταν ή τρίτη σπάνιανδρη διάρρηξα από βαρυγενέα της έπειτα, αι δύοις Εγγράφοις από την Καβάρηρον Τα. Καλλίρρη, την Λευκάδα πρωτοπατεριώντας απαραγγελία διαρρήση ήτη την Ελλήνα απαραγγελίας¹¹. Τη αλογα ήτη αλογανά δύον τη τρίτην διαρρήσην την Καντίναρα (1850) - δια δύοτεν από τη διαρρήσην που ήταν τη 1857 της Ναυαρίνης - αλλάζει πρωταρχική πρωτεύουσα παράγεις από την Αργιλίαν βαρυγενέα, παλαιότερα αλλάζει διάσταση διάρρηξης πατέρα.

Κατά την 29. 12. 1848 έγγραφα Ναυαρίνην από επικίνδυνα; Η πρώτην καρναργάλιτην επειδήνταν και διασπούσαν.

Είτε της 2. 7. 1849 ή Βασική Αργίλη Ναυαρίνην από γερρύποια διατάσσει την παρθενοδαμαστή Σπεριδονίου 6.000 Ρρ., διαδέσθη από 8 Αγρίους Μέσον, μέτρον Αγγεργάτηνας διατάσσει την γένος θέση.

Μεταξύτοι Ελλήνα εγράψατο διαρρήσην και πάντα τη θέση 1855, δημήτριος διαρρήσην που Μαρκόπουλος από αρχαρίαντας της αποτελεσματικής είγεται, δημήτριος διαρρήση ήτη Βασική αργίλη πρωτεύουσας διαρρήσης, Εργάσιας της παρθενοδαμαστής επαρχίας επαρχίας, Σαρδίνης, Αριάνη και Ιανός γεγανέτης πατέρας, δια πάτην διαρρήσην.

Κατά την αριθ. Εγγ. πρωτότοτην δια την ή διάρρηξη, διαρρήση; πρωταρχική δια την έγγραφην βαρυγενέαν διαρρήσην.

Έτη ίδια 1857 Εγγραφαί από 'Αθήνας Κρατούμενος και επειδήνταν ή τρίτη Κρατούμενη.

Τη ίδια την - επειδήνταν τη διαταραχήνες παράδοση - γερρυγάλιτην και δια της διαταραχής διαδέσθη παραρρύσεων από την Καβάρηρον ή διαρρήσην και διατίθεση της έγγραφης βαρυγενέας.

III. ΤΟΜΕΣ ΕΜΠΟΡΟΥ

Είναι γνωστό δια τη Βαρύτηνα δια την παραποταμία; επίσημα κατά μέρη πάτησε από γείτονα την 'Ελλήνην.

«Οι Τούρκοι δημίστησαν την παραποταμία - γράφει ο Σίλερς - διατίθεσην ή διαρρήσην, διαδέσθη απόδημος του από την παραποταμία, είναι παραγγελματική διαρρήση, ή ή διατίθεση και παραποταμία διαρρήσης της παραποταμίας, ήτοντας την παραποταμία της 'Ελληνος' Βαρύτηνας, παραποταμία και παραγγελματική διαρρήση της Μαργαρίτης διαρρήσης, παραποταμίας ή διαρρήσης

τοῦ θίνους, έξηρθη μάχρι τῆς ἀποφασιστικῆς πράξεως τῆς ὑποχεινήσεως τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ θίνους, ήτις - ως εἶχον τὰ πράγματα τότε - εἶχε καταστῆ, κατά τὸν Finley, κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ἀναγκαιότης».

Ἐμπορικά κέντρα δικμάσαντα κατά τὴν περίοδον τῆς δουλείας ήσαν, τὰ Μαδεμοχώρια τῆς Χαλκιδικῆς (ἰδίᾳ λόγῳ τῶν μεταλλείων των), τὰ Ἀμπελάκια (ἔτινα ήσαν δύναμαστά διὰ τὴν βιοτεχνικὴν καὶ ἐμπορικὴν των δρυγένων έπον τοῦ 1750, τὰ ὅποια ὁ Παπαρρηγόπουλος ἀποκαλεῖ «οὐρῆνος μελισσῶν ἐν κυψέλῃ» καὶ τὰ ὅποια τελικῶς ὑπετάγησαν εἰς τὴν ἔθνικὴν νόσον τῆς διχονοίας, ώς ἀναφέρει ὁ Ραπτάρχης), τὰ χωρία τοῦ Πηλίου (ἐκ τῶν ὅποιων ἔχοντο ποικίλα γεωργικὰ προϊόντα καὶ βιοτεχνικὰ τουαῖτα ἐκ μετάξης, ώς καὶ μάλλινα ὑφάσματα), ἡ ἐπαρχία Ζαγορίου μὲ τὰ 40 χωρία τῆς (ἡ ὅποια εἶχεν ἐμπορικὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τὴν Βενετίαν, τὴν Τεργέστην, τὴν Καν/πολιν καὶ τὴν Μόσχαν) καὶ ἡ νῆσος Χίος (γνωστὴ διὰ τὴν ἔχαγωγὴν διαερθρών ἔγχωρίων προϊόντων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ναυτιλίας τῆς).

Ίδια μετά τὰς συνθήκας Ελρήνης Κιουτσούκ - Καΐναρτζῆ (1774) καὶ Ἰστού (1792) καὶ ἐπωφελούμενοι τῆς θυελλώδους ἐποχῆς τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, οἱ Ἑλληνες κατέστησαν κύριοι τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἀνατολῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγώνος τῆς Ἀνεξαρτησίας, ἀνεκόπτη ἡ ἐμπορικὴ δραστηριότης, ἡ δὲ ἀνάπτυξις ἐκ νέου αὐτῆς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἡ κολούθησε βραδὺν ρυθμόν, ώς μᾶλλωστε καὶ ἡ ἀνάπτυξις ὀλοκλήρου τῆς ἔθνικῆς οἰκονομίας, χυρίως λόγω ἐλλείψεως κεφαλαίων.

Διὰ λόγους ήδη ἐκτεθέντας καὶ αὐτονοήτους, τὸ Ἐμπορικὸν Ἰσοζύγιον τῆς χώρας, κατὰ τὰ πρῶτα ἑτη ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ νέου κράτους, ἦτο ἐντόνως παθητικόν.

Τοῦτο καταραμένεται ἐκ τῶν κατωτέρω στοιχείων:

(εἰς ἑκατομμύρια σταθεροποιημένων δραχμῶν)

Έτος	Ελασγωγαῖ	Ἐξαγωγαῖ	Ἰσοζύγιον	Πληθυσμὸς χώρας
1833	163	74	89	
1838	289	90	199	752.057
1849	276	173	103	996.302
1851	343,2	184,2	159	1.005.966
1854	282,9	90,6	182,5	1.053.527 (1853)

‘Ως διαφέρει δε Berghano, τὸ έτος 1838, τὰ κύρια εἰσαγόμενα εἰδη ἡσαν: 1) βαμβακερὰ υφάσματα, 2) σιτηρά, 3) μάλλινα υφάσματα, 4) δέρματα, 5) ζῷα σφάγια, 6) ξυλεία οίκοδομική, 7) μέταλλα, 8) μετάλλινα διντικέμενα, 9) διλίπιστα χρέατα, 10) Ελαιον, 11) καφές, 12) ποτά.

Τὰ κύρια ἔξαγόμενα εἰδη, ἔξι δὲ λίλου, ἡσαν: 1) σταφίς, 2) ποτά, 3) μέταξα, 4) βαλανίδια, 5) δημητριακά πλήν σίτου, 6) σύκα, 7) έρια, 8) ζῷα ἀροτριῶντα, 9) λεμόνια, 10) τυρός, 11) καρποί.

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Brachelli, ἐν ἑτει 1852, κύρια εἰσαγόμενα εἰδη ἡσαν: σιτηρά, βαμβακερὰ υφάσματα, ζάχαρις, ιχθύες (νωποὶ καὶ παστοὶ), μέταλλα, ξυλεία, δέρματα, ζῷα, έλαιον, καφές, δρυζα.

‘Αρ’ ἔτερου ἔξήγοντο: σταφίς, μέταξα, ποτά, βαλανίδια, σύκα, σπόργοι, μεταλλεύματα, ἀροτριῶντα ζῶα, ὥρισμένα δημητριακά, έρια, δέρματα καὶ καπνός.

Τὰ δύο μεγάλα ἐμπορικά κέντρα τῆς ἐπισκοπουμένης περιόδου, ἡσαν ἡ Σύρος καὶ αἱ Πάτραι, ἡ πρώτη διότι ἡτοι ἔδρα ναυπηγικῶν καὶ ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ κύριος εἰσαγωγικὸς λιμὴν (*Ἐρμούπολις*), ἡ δευτέρη δὲ διότι ἀπετέλεσε τὸ κύριον εἰσαγωγικὸν κέντρον ὄλοκλήρου τῆς Διυτικῆς Ἑλλάδος. Ἡ κολούθουν, τὸ Ναύπλιον (κέντρον ἐμπορίας μετάξης, δέρμάτων, τυρῶν καὶ έλαιου), αἱ Καλάμαι (ἐκ τῶν ὅποιων ἔξήγοντο βαλανίδια, σύκα καὶ μέταξα), μετὰ δὲ τὴν μεταφορὰν τῆς ἔδρας τῆς Πρωτευόστης τοῦ χρέων εἰς Ἀθήνας, κατέστη ἐμπορικὸν κέντρον καὶ δεῖπνος τοῦ Πειραιεύς.

‘Ωθησιν εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς ἐποχῆς ἔδωκεν ἡ ἐν ἑτει 1841 θρυστικής Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἃν καὶ ὁ Ἰερυτικὸς αὐτῆς Νόμος δωρίζει δὲ, μόνον τὸ ¼ τῶν χρηματικῶν μέσων αὐτῆς ἐπετρέπετο νὰ διατεθῇ δι’ ἐμπορικὰς προεξοφλήσεις καὶ τοῦτο διότι, κατ’ ἀρχὴν ἐπεδιώκετο ἡ ἀνδριθωσις τῆς ἀστικῆς καὶ ἀγροτικῆς ἀκινήτου ιδιοκτησίας. Παρ’ δὲ διότι μὲ τὰ γεγονότα τοῦ 1848 καὶ τὴν νόσον τῶν ἀμπέλων, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διέκοψεν προσωρενῶς τὴν χορήγησιν πιστώσεων πρὸς τὸ ἐμπόριον, γενικῶς ὑπεβοήθησε τοῦτο. Καὶ εἰς μίαν διλῆν δυσχερῆ περίοδον, τὸ 1857, διεν τὸ ἐλληνικὸν ἐμπόριον ὑπέστη τὰς δυσμενεῖς ἐπιδράσεις τῆς ἐν Εὐρώπῃ σημειωθείσης ἐμπορικῆς χρίσεως, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα συνέδραμεν ἀποφασιστικῶς τὴν ἐμπορικὴν τάξιν²⁰.

Κατὰ τὴν ἐπισκοπουμένην περίοδον, σημειώνεται καὶ τὰ ἔξης, ἀφορῶντα εἰς τὸν ἐμπορικὸν τομέα:

— Τὸ 1835 εἰσήχθη εἰς τὴν Ἐλληνικὴν Ἐπικράτειαν αὐτούσιος δὲ Ἐμπορικὸς Κῶδις τῆς Γαλλίας (τὰ 3 πρῶτα βιβλία αὐτοῦ)²¹. Τὸ 4ον βιβλίον ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ Δ)τος «περὶ ἀρμοδιότητος Ἐμποροδικείων»²² διὰ τοῦ ὅποιου καθιερώθη τὸ τεκμήριον τῆς ἐμπορικότητος ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν ἐμπόρων.

— Τὸ 1836 εἰσήχθη δὲ θεσμὸς τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων²³ καὶ θρύησαν τοιαῦτα εἰς Ναύπλιον, Σύρον καὶ Πάτρας, μετὰ δὲ τὴν μεταφορὰν τῆς Πρωτευόστης καὶ εἰς Ἀθήνας (1841). Μέχρι τοῦ 1855 εἶχον θρυσθῆ καὶ ἐπερατωθείσαν τοια (εἰς Καλάμας, Χαλκίδα καὶ Λασίαν).

— Διὰ τοῦ προαναφερθέντος Δ/τος περὶ ἐνισχύσεως τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Βιομηχανίας²⁰ παρεχόθη τὸ δικαίωμα διενεργείας ἐκθέσεων²¹ καὶ γενικῶν ἀδόθη διθησίς εἰς τὰς τοπικὰς ἐμποροπανηγύρεις. Η πρώτη ἔνη διεθνής Ἐκθεσις εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχεν ἑπτάσημας ἡ Ἑλλάς ήτο τοῦ Λουδίου (1851)²², κατὰ τὸ έτος δὲ 1855, ἀναφέρεται δι τοῦ συνεστήθη εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν καλλιτέραν προετοιμασίαν τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Διεθνῆ Ἐκθεσιν τῶν Παρισίων.

— Τὸ 1836 καθιερώθη περ' ἡμῖν ὡς νόμιμον τὸ δεκαδικὸν μετρικὸν σύστημα (μέτρον μήκους, τετραγωνικὸν μέτρον δι' ἐπιφανείας καὶ κυβικὸν δι' ζηκούς) μὲν ὄρολογίαν ἀντίστοιχον πρὸς τὴν γαλλικήν²³.

— Τέλος, ὡς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς συμβάσεις, διεθνοῦς χαρακτῆρος, ἀναφέρεται ἡ συναρθεῖσα τὸ 1843 Συνθήκη Ἐμπορίου καὶ Ναυτιλίας μετὰ τῶν Κάτω Χαρῶν²⁴.

IV. ΤΟΜΕΤΣ ΝΟΜΙΕΜΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ

A. Νομισματικὸς τομετός.

Κατὰ τὴν ἐπισκοπουμένην περίοδον — ὡς διλωστε, μὲν ἀλαχιστας ἔξαιρεσις μέχρι τοῦ 1885 — τὸ νόμισμα ἡτο μεταλλικόν, πλὴν βραχέος διαστήματος κατὰ τὸ έτος 1848, δι τοῦ ἐπεβλήθη ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν τραπέζογραμματίων²⁵.

Διαρκοῦντος τοῦ Ἀγῶνος δὲν ὑπῆρχε νόμισμα.

Ο Καποδιστριας ἐν ἀρχῇ καὶ λόγῳ τῶν χριστουσῶν συνθηκῶν, καθώρισε τὰς τιμὰς τῶν διαφόρων ἔνιων νομίσμάτων, βάσει τοῦ γροσίου²⁶.

Η δημιουργία ἐλληνικοῦ νομίσματος ἀπέφασισθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Δ' ἐν "Ἄργει Συνελεύσεως, ἡτις τὴν 29.7.1829 ἐψήφισε τὴν κοπήν ἀργυρῶν νομίσμάτων. Οὕτω, τὸ πρῶτον νομίσματον σύστημα τοῦ κράτους εἶχεν ἀργυρῶν βάσιν, μονάς δὲ αὐτοῦ ἡτο δι φοῖνιξ μὲν πολλαπλάσια αὐτοῦ — ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ — καὶ ὑποδιαιρέσεις δὲ ἀργύρου καὶ χαλκοῦ. Η κυκλοφορία τῶν πρώτων φοινίκων μὲν τίτλον 9)10 ἤρχισε τὴν 1.10.1829.

Ο "Θων ἀντικατέστησε τὸ σύστημα τοῦτο διὰ νέου, μὲν βάσιν καὶ πάλιν τὸν ἀργυρὸν καὶ μὲν νομισματικὴν μονάδα τὴν δραχμήν²⁷, βάρους 4,777 γραμμαρίων (4,029 ἀργύρου καὶ 0,748 χαλκοῦ)²⁸. Ο τίτλος ἡτο ἐπίσης 9)10 διὰ τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα, προεβλέθησαν δὲ καὶ χρυσᾶ νομίσματα τοῦ αὐτοῦ τίτλου, τῶν 20 καὶ 40 δραχμῶν, ὡς καὶ χάλκινα κερματικὰ νομίσματα τῶν 1, 2, 5 καὶ 10 λεπτῶν²⁹.

Παρετηρήθη διως τοῦτο: Ἐπειδὴ ἐπετρέπετο παραλλήλως ἡ χρῆσις καὶ ἔνιων νομίσμάτων, καθορισθεῖσης λίστας εἰμενοῦς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὴν δραχμήν, τὰ ἐλληνικὰ νομίσματα ἐξηραντίσθησαν ταχέως καὶ ἐσημειώθησαν δυσχέρειαν εἰς τὰς συναλλαγγάς.

‘Οι πρός τὴν κυκλοφορίαν χαρτονομισμάτων σημειώνει δπ, ή ἀπόφασις δι’ ἑκδοσιν χαρτονομισμάτος συνολικοῦ δύος 3.000.000 φοινίκων ἐλήφθη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1831⁴⁰.’ Η κατασκευὴ αὐτῶν ἀνετέθη εἰς τὴν ὥπερ τοῦ Καποδιστρίου συσταθεῖσαν Ἐθνικὴν Χρηματιστηριακὴν Τράπεζαν, τὸ 1)3 δὲ τῶν πληρωμῶν καὶ εἰσπράξεων τῶν Δημοσίων Ταμείων διηγεργεῖτο ἔκτοτε διὰ χαρτονομισμάτων. Βραδίτερον⁴¹ ἐπεβλήθη διαγραστικὴ κυκλοφορία τοῦ χαρτονομισμάτος διὰ τὸ σύνολον τῶν πληρωμῶν μεταξὺ κράτους καὶ θεωτῶν.

Κατόπιν τῆς διελύσεως τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστηριακῆς Τραπέζης καὶ τῆς συστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (1841) παρεσχέθη εἰς αὐτὴν τὸ διωκτικό διεύθυνσις τραπεζογραμματίων.

Εἰς τὸν πρῶτον Ισολογισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀναγράφεται σύνολον κυκλοφορούντων τραπεζογραμματίων ἐκ 307.950 δρχ. ἔναντι νομισμάτων εὑρισκομένων εἰς τὰ ταμεῖα αὐτῆς (καλύμματος) ἐκ 415.223,01 δρχ.

B. Πιστωτικὸς τομεῖς.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς περιόδου ἡτοῖς ἴρεοιούθησε μετὰ τὸν Ἀγῶνα τῆς Ἀνεξαρτησίας ήσαν: Ἑλλειψὶς κεφαλαίων - Ἑλλειψὶς ἐνιαίου νομισματικοῦ συστήματος - Ἑλλειψὶς ἑκδοτικοῦ ἰδρύματος διὰ τὴν ρύθμων τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας. Τὸ Ἐμπορικὸν Ἰσοζύγιον ἦτο, ὡς ἐλέχθη, ἐντόνως παθητικόν, τὸ δὲ Ἰσοζύγιον Πληρωμῶν ἀνεκουφίζετο διὰ τῶν προσδότων ἐκ τῆς νευτύλες, τῶν κεφαλαίων τὰ ὅποια εἰσήγοντο ὑπὸ ἐλλήνων τῆς ἀλλοδαπῆς, ὡς καὶ τῶν κεφαλαίων τῶν Βαυαρῶν, οἱ ὅποιοι ἐγκατεστάθησαν μὲτ τὴν Βιεννοῦν τοῦ Ὁθωνος εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τέλος διὰ τοῦ κρατικοῦ διανεισμοῦ.

‘Η λειτουργία τῆς πίστεως κατὰ τὰ πρότια ἦτο ἀνύπαρχτος καὶ ἡ τοχογλυφία ὀργίαζεν.

Πρῶτος δὲ Καποδιστρίας διεκήρυξε τὴν ἀνάγκην δημιουργίας τοῦ Ἐλλαδί τραπεζικοῦ ἰδρύματος⁴². Καί, πράγματι, ἀδημιουργήσεις τὴν ἀναφερθεῖσαν ἡδη τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστηριακῆς Τραπέζαν⁴³, ἡτοῖς ἀπετέλει κρατικὸν ἰδρυμα, μὲ κεφαλαίων 3.236.000 φοινίκων καὶ εἶχεν ὡς ἀποκλειστικὸν ἔργον τὴν ἑκδοσιν ἐντόκων διολόγων πρὸς 8% ἔναντι τῶν πρὸς ταύτην παρεχομένων κεφαλαίων⁴⁴. ‘Ητο δηλαδὴ αὐτῇ, κατ’ αὐτούς, εἰς διανειστικός Ὁργανισμὸς ἔργαζόμενος διὰ λογαριασμῶν τοῦ κράτους.

‘Αποχᾶς, αἱ ἐκολήσεις τοῦ Κυβερνήτου πρὸς τοὺς εὐκαταστάτους Ἑλλήνας, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς χώρας, νὰ προθιοῦν εἰς καταθέσεις — ὑπὸ μορφὴν δανείου — εἰς τὴν Χρηματιστηριακὴν Τράπεζαν, ἐλάχιστα εἶχον ἀποτελέσματα.

Τὴν Τράπεζαν ταύτην δὲ “Οθωνοί διέλυσε τὸ 1834.

Μετὰ τὴν διάλυσιν αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις ἐστράφη πρὸς τὴν ὄδδον τῶν διαπραγματεύσεων μὲ ξένους κεφαλαιούχους διὰ τὴν θρυσσήν νέου τραπεζικοῦ Ὁργανισμοῦ.

'Η πρώτη σχετική συμφωνία υπήρξεν διπλής, διότι δ' άγγλος κεφαλαιούχος Wright ήθέτησε ταύτην⁴⁵.

'Η δευτέρα προσπάθεια ήτο εύτυχης. 'Ο Ελβετός φιλέλλην 'Εμνάρδος άπεστειλεν εἰς τὸν Γ. Σταύρου κεφαλαιον 500.000 δρχ. διὰ τὴν Ιδρυσιν τραπεζικοῦ Ιδρύματος, καὶ τὴν 30.3.1841 ἔξεδόθη δ' Νόμος δι' οὗ συνεστήθη ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα⁴⁶. Τὸ κεφαλαιον αὐτῆς ὠρίσθη εἰς 5.000.000 δρχ., τὸ δὲ κράτος ἔξεχώρησε πρὸς ταύτην τὴν προνομίαν τῆς ἐκδόσεως χαρτονομίσματος, παρέσχεν εἰς αὐτὴν πολύμορφον νομικὴν κατοχύρωσιν καὶ τὴν κατέστησε περισσότερον Ιδρυμα κοινῆς ὀφελείας⁴⁷.

Περίπου κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον (1839 - 40) Ιδρύθη καὶ ἡ 'Ιονικὴ Τράπεζα, ἡ ὥποια κατ' ἄρχας περιειρίστη εἰς τραπεζικὰς ἔργασίας εἰς 'Ιονίους Νήσους⁴⁸, ὡς καὶ ἡ 'Εμπορικὴ Τράπεζα (1841) ἡτις Ιδρύθη μὲν ἔδρας τὸν Πειραιῶν καὶ τὰς Πάτρας καὶ μὲν ἀρχικὸν κεφαλαιον 2.000.000 δρχ.

V. ΤΟΜΕΤΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

A. Όδοισια.

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὑπέρ τῆς 'Ανεξαρτησίας 'Αγῶνος, οὐδεμία ὑφίστατο εἰς τὴν χώραν ἀμαξιτῆ ἢ ἔστω βατή (τεχνικῶν) ὁδός. 'Τπῆρχον μόνον ἀτραποί (μονοπάτια ἢ γιδόστρατες) καὶ εἰς ὠρισμένα σημεῖα μερικαὶ παλαιαὶ γέφυραι.

Μέχρις ἐλένσεως τοῦ "Οθωνος", αἱ μόναι κατασκευασθεῖσαι ὁδοὶ, ήσαν, ἡ ἀπὸ Πύλου εἰς Μεθώνην — ἡτις κατεσκευάσθη τὸ 1828 ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ Μαιζόνος καὶ μετ' ὀλίγον κατεστράφη — καὶ τμῆμα τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Τίρυνθα.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ "Οθωνος"⁴⁹ ἔξηγγέλθη πρόγραμμα κατασκευῆς πολλῶν ὁδῶν, τὸ ὥποιον δμως κατὰ τὸ μέγιστον αὐτοῦ μέρος παρέμεινεν ἀνεκτέλεστον, ἐλλείψει χρηματικῶν μέσων.

'Απὸ τοῦ ἑτού 1828 μέχρι τοῦ 1852 κατεσκευάσθησαν συνολικῶς 168.362 μέτρα ὁδῶν, διὰ τὰ ὥποια ἐδαπανήθησαν 969.251,48 δρχ.⁵⁰

Τὸ 1852 ἔψηφισθη δ' Νόμος «περὶ ὁδοποιίας»⁵¹, δ' ὥποιος ἐπέβαλε τὴν πρωτεικὴν ἔργασίαν εἰς τοὺς πολίτας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὁδοποιίας, δοτὶς δμως, ἀντὶ νὰ δημηγήσῃ εἰς καλύτερα ἀποτελέσματα, ὀδήγησεν ἀντιθέτως εἰς χειρότερα, μὲ συνέπειαν νὰ μετριασθῇ αἰσθητῶς δ' ρυθμὸς ἐκτελέσεως ἔργων. Οὕτως, ἀπὸ 1853 - 1867 κατεσκευάσθησαν 254.923 μέτρα ὁδῶν μὲ συνολικὴν δαπάνην δρχ. 2.646.267,33⁵².

B. Ταχυδρομικὴ ἐπικοινωνία.

'Τὸ τοῦ Καποδίστρια ἔξεδόθη Ψήφισμα⁵³ διὰ τοῦ ὥποιου συνεστήθη ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία πρὸς ἔξυπηρέτησιν τῶν χρατικῶν ὑποθέσεων καὶ τῆς μεταξύ ίδιωτῶν ἐπικοινωνίας, ἔχρησιμοποιήθησαν δὲ «πεζοδρόμοι».

"Εκτίθενται οι απογεμματικές στάσεις της πρώτης περιόδου της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Αθήνα και στην Κωνσταντινούπολη μεταξύ 1828-1830".

Γ. Εργαζομένοι Νομού

Κατά την περίοδο της Αγγλίας, το τέλος του 1820 διατηρούνταν λεπτομέρεια 150.000 εργάτες, σήμερα διατηρούνται μόνο 50.

Αλλαγές στην αριθμητική της παραγωγής, που συνέβησαν την περίοδο της "Επανάστασης Νομού", δεν την γιγάντια, διότι πάνω από την παραγωγή της αποδεικνύεται ότι την περιόδο της Επανάστασης η παραγωγή της αποδεικνύεται πολύ μεγαλύτερη από την περίοδο της Αγγλίας, παρότι η παραγωγή της Επανάστασης διατηρείται σταθερή μεταξύ της περιόδου της Επανάστασης και της περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Συνολικά την περιόδο της Επανάστασης πάγια ήταν πάνω από την περίοδο της Αγγλίας, αλλά η παραγωγή της Επανάστασης ήταν πολύ μεγαλύτερη από την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας, καθώς το έτος 1828 η παραγωγή της Επανάστασης ήταν 120.000 εργάτες, ενώ την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας, 120.000 εργάτες, ενώ την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας, 120.000 εργάτες.

"Το τέλος της περιόδου της Επανάστασης, η παραγωγή της Επανάστασης ήταν πολύ μεγαλύτερη από την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας".

Όπως, καθώς το έτος 1828 άφηνεται στη Βίλιανη μεγάλη επιβολή, διαπιστώνεται παραγωγή περισσότερη από την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας, καθώς την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας, παραγωγή περισσότερη από την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας.

VI. ΤΟΜΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ

Καπιταλιστικές επεργασίες δημιουργήθηκαν στην περιόδου της Επανάστασης την περίοδο της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας.

"Οι δραστηριότητες της Επανάστασης αποτελούνται από την Επανάσταση της Ελληνικής Δημοκρατίας, αλλά κατά την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας, παραγωγή περισσότερη από την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας, παραγωγή περισσότερη από την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας".

"Οι Καπιταλιστικές δραστηριότητες της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας, παραγωγή περισσότερη από την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας".

Κατ' αρχήν, το έτος 1828, την Επανάσταση της Ελληνικής Δημοκρατίας, αποτελείται από την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας, παραγωγή περισσότερη από την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας, παραγωγή περισσότερη από την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Επί τελευταίης της περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας, αποτελείται από την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας, παραγωγή περισσότερη από την περιόδου της Επανάστασης της Ελληνικής Δημοκρατίας.

σις τοῦ τρόπου εἰσπράξεως, ὁ δικοῖος, χωρὶς νὰ βαρύνῃ παντάπασιν τοὺς πολίτες, νὰ εἶναι ἐν ταῦτῷ καὶ ποριστικώτερος διὰ τὴν ἐπικράτειαν».

Ἐξ ὅλου, δι' Ἀπομνήματός του πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν τριῶν Προστατίδων Δυνάμεων, ἐπεκαλεῖτο τὴν ἀρεγγήν των πρὸς σύναψιν ἔξωτερον δανείον⁶⁰.

Ο πρώτος προύπολογισμός τοῦ νέου ἄλληγνου κράτους ἀφέωρα εἰς τὴν περίοδον ἀπὸ 1ης Μαΐου 1829 μέχρι 30ῆς Ἀπριλίου 1830, ἵστο δὲ «ὑποθετικὸς λογαριασμὸς ἑσδῶν καὶ ἑξδῶν τῆς ἐπικρατείας» ἐμφαίνεται, ἑσδα μὲν 31.589.705 γρόσια καὶ Ὁλειψμα 12.598 γρόσια.

Τὰ κύρια μέτρα τοῦ Καποδιστρίου ἐπὶ τοῦ τομέως τῶν Δημοσίων Οβολονομικῶν, ἡσαν τὰ ἔξης: 1) Διέταξε τὴν διάρρηξιν τῶν συμβολαίων μισθώσεως τῆς δεκάτης καὶ τῶν τελωνειακῶν φόρων καὶ τὴν σύνταξιν νέων, ἐπωρελεστέρων διὰ τὸ Δημόσιον. 2) Ἐπέβαλε τὸν φόρον τῶν αἴγοτροβάτων καὶ τὸν δασμὸν τῶν ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας μεταφερομένων ἀγορῶν. 3) Ἐκύρωσε τὸν Τελωνειακὸν Ὀργανισμὸν⁶¹ καὶ κατήρτισε τὸ πρῶτον Δασμολόγιον. 4) Στερούμενος πόρων καὶ πιεζόμενος ὑπὸ πολλῶν ἀντρικῶν (Ιδίᾳ διὰ στρατιωτικᾶς δαπάνας) ἐγρηγοροποίησε διὰ καταναλωτικούς σκοπούς κεφάλαια τῆς παρ' αὐτοῦ Ιδρυθείσης Χρηματιστηριακῆς Τραπέζης. 5) Ἐπέχθη ὑπὲρ τῆς διατηρήσης εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κράτους, τῶν ἔθνων κτημάτων — ὃς καὶ ἀνωτέρω ἀνερέθη. 6) Προσύνθησε διὰ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν φθαρτῶν κτημάτων⁶² καὶ περὶ δεκαετοῦς, διὰ δημοπρασίας, ἐνοικάσεως τῶν ἔθνων ἔλαιώνων καὶ ἀμπελώνων. 7) Ἐθέσπισε δπως, τὰ εἰσοδήματα τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν ὄργανων καὶ μοναστηρίων προορίζονται διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ κλήρου καὶ δι' ὅλους κοινωφελεῖς σκοπούς.

Εἰς τὸν τομέα τοῦ ἔξωτερου δανείσματος, διὰ Καποδιστρίου, δὲν ἐπέτυχε σοβαρὰ ἀποτελέσματα, εἰ μὴ μόνον ἐνσχύσεις ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ρωσσίας.

Πάντως, παρὰ τὰς ἀντιδράσεις ὥρισμάνων προσώπων καὶ ὅμαδων, τῶν ὅποιων τὰ συμφέροντα ἔθιγοντο, διὰ Καποδιστρίου ἐπέτυχε νὰ φάσῃ κατὰ τὴν τριετίαν τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ὑπὸ αὐτοῦ, τὸ ὄφος τῶν κρατικῶν ἑσδῶν ἐκ ταχικῶν προσδόδων εἰς 14.000.000 φράγκων, ἐνῷ, ἐκ παραλλήλου, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του, ἐβελτιώθη σχετικῶς ἡ Διοίκησις καὶ αἱ συνθῆκαι δημοσίες ἀσφαλείας.

Ἀναφέρει χαρακτηριστικῶς διὰ Ιστορικός: «...Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἀρετῶν καὶ ἀρημάτων τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἤρξαντο κατὰ τὰ ἑτη 1828 - 29 ἀναθράσκουσαι ἐν Πελοποννήσῳ κώμαι καὶ πολίχναι καὶ ἀνεγειρόμεναι πόλεις καταστραφεῖσαι».

Οταν ἡ Ἀντιβασιλεία διέλαβε τὰ καθήκοντά της, εἰς τὸ Δημόσιον Ταμείον ὑπῆρχον 299,77 φοίνικες εἰς μετρητὰ καὶ 900 εἰς χαρτονομίσματα, εἶχε δὲ ἐν τῷ μεταξύ περιληφθῆ εἰς τὸ «Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος» τοῦ

1833, Αθηνάς, καθ' ότι διέπρεψε την Ελλάσα, και τότε φύγει, θεωρώντας την απομόνωσή της στην πόλη της Αθήνας να είναι γενέτειρα, γενεκός ούρου και φρεσκότητας, απόφερόντας και παραδεκτήνες δικαίων της Μεγάλης Σύνταξης¹¹.

Τα συγχρονίστηρα γέγονα διεύθυναν οι οπαδοί της Ολυμπίας, τα ιαππίδια καθώς της βασιλιάδος της "Ολυμπίας Θεού" 1) Τα φρεσκάριστρα στοργανών Επανάστασης διεύθυναν τα πράγματα της απόπειρας της Απόστολης. 2) Η Επαγγελτική Γραμματία διεύθυνε την Οικονομία (25.1.1833) με αριθμό γραμματικής ("Παπαρύγια") στην "Αλιά", Μακρασπίδιαν. 3) Το Ελεύθερον Δήμονα απέτιαζε τον φύγοντα Βασιλίκη και λαζαλίδιαν διεύθυνε την έτη 1833 και 1834¹² και απέτιαζε τον παραπομπήν φύγοντα δικαίων την έτη 1833 και 1834a. 4) Το Ελεύθερον Δήμονα διεύθυνε την Επαρχίαν την απονομούσα διαρροήν της γύρης, διεύθυνε την απέτια της Κρητικούς την Επαρχίαν παραλίαν (1834), απέτια την Αργοστολίνην παραγγελίαν (1834), απέτια την παραγγελίαν την δύρην και παραλίαν, απονομούσα διαρροήν (1836) και απέτια "Οργανωτριών της Ταρακούνης" (1836). 5) Το Ελεύθερον Δήμονα διεύθυνε την Επανάσταση της απεριβίωσης την καθαυτοπροσήψην φύγοντα. 6) Το Ελεύθερον Δήμονα απέτιαζε τον φύγοντα διεύθυνανταν και διέπειραν από την εποποίησην την εποποίησην και την οδόντην διεύθυναν και την γραμματικήν από την διάσταση διεύθυναν και την παραγγελίαν την παραγγελίαν της παραλίας; (τη ίδια 1842, διεύθυνανταν καιρό τη 1843). 8) Το Ελεύθερον Δήμονα απέτιαζε απεριβίωσην την φύγοντα διανομήσανταν και εποποίησαν (1842). 9) Άστοι Δήμονας (της 18.2.1833) διεύθυναντις ή διευθύνεις Αθηναίων παραγγελίαν και 10) Συνεργάτης της Καπετανατούσας Ταρακούνης διεύθυνε την παραστήση της παραγγελίας την "Επανάστασην και Μεταστροφήν".

"Επειδή η Ολυμπία διαργερωτική και η αριθμής απόφερες Ελλασπάδες Συνεργάτες την τέλος πρόστιμον"¹³. Τα δίδυμα τέλην απέριβον με την διαρροήν την αριθμής απλοποιητικήν διαδικασίαν, δημιουργούσαν την διαταρρεύσην και διεύθυναν 57 διανομείσαντα, θεωρώντας την Ελλάδα την αποταμωτική Συνέσεαν. Έτσι της διανομήσαντας την παραγγελίαν την παραγγελίαν της της Λέσβου Αστερού, διεύθυναν την "Ολυμπίας Αναδοθέλους" προσωπική της 4%, μετάν, διεύθυναν διρήματα από την 2.667.771 Ρρ., τη διάσταση παρατημένη διαρροής την (1843) και πάλιας; (1860) διανομήρια, αλλά τη μετά την 2.600.000 Ρρ.-

Κατά τη διανομή 1843 ή Ελεύθερον Δήμονα απέτιαζε από την Επανάσταση την διανομή της παραστήσης της Επανάστασης της Ελλάδας την 60 διανομήν. διανομήσαντας την παραγγελίαν από την παραγγελίαν και διεύθυναν τη διανομή της της Ελλής παραγγελίας.

"Επειδή παραγγέλεις και παρατημένες την παραστήση διεύθυναν 1863 διεύθυναν 1863, διεύθυναντις παραγγελίας και διανομήσαντις την παραγγελίαν της παραστήσης Επανάστασης της Ελλάδας. Κατά την παραγγελίαν την διάσταση της "Αναδοθέλους" διεύθυναν παραγγελίαν από την διανομήν Προπλοκοπογενεύης, την διανομή την 60 δια-

τομμαρίων δινεγράφοντο, άλλα δὲν έπληρωνοντο⁴². 'Αλλ' ἡ τακτική αὕτη, ώς εἶναι αὐτονόητον, εἶχε καὶ διασμενεῖς ἐπιπτώσεις.

Δέον προσέστι ν' ἀναφερθῆ διτι κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἀσημειώθησαν πάντες οβονομικαὶ κρίσεις: 'Η τοῦ 1848 (ὅπότε ἔξεπασεν ἐν Εὐρώπῃ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ κρίσις), τοῦ 1850 (λόγω καταστρεπτικοῦ χειμῶνος), τῶν ἑτῶν 1851 καὶ 1853 (λόγω σιτοδειῶν) καὶ τοῦ 1857 (ἐμπορικὴ κρίσις προελθοῦσα, ώς προανεφέρθη, ἐξ Εὐρώπης).

'Εκ τῶν ὑφισταμένων στοιχείων συνάγεται, τέλος, διτι ἀπὸ τοῦ 1843 μέχρι τοῦ 1852, τὰ ἵσοδα τοῦ κράτους ἀνῆλθον εἰς 127.940.000 δρχ. (ἐξ ὧν τὰ 46.000.000 δρχ. προήρχοντο ἐξ ἐγγείων φόρων), τὰ δημόσια δὲ ἵσοδα τῶν ἑτῶν 1853 ἥσας 1859 ἀνῆλθον εἰς 111.000.000 δρχ. (ἐξ ὧν τὰ 45.000.000 ἐξ ἐγγείων φόρων).

ΕΠΙΑΟΓΟΣ

Διεγράφησαν ἀνωτέρω αἱ ἀκαλουθηθεῖσαι κατευθύνσεις καὶ τὰ σημειώθέντα ἐπιτεύγματα εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα ὑπὸ τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ κράτους, τὸ ὅποιον προέκυψεν ἐκ τοῦ 'Αγῶνος τῆς 'Ανεξαρτησίας, κατὰ τὰ πρῶτα αὐτοῦ βήματα.

Δισχέρειαι τεράστιαι. 'Ἐργον καλοσσιαῖον ἡ ἐκ τῆς πλήρους καταστροφῆς ἀνάληψις.

Καὶ δὲν ἦσαν μόνον τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τὰ ὅποια ἐπρεπε νὰ ἀντιμετωπισθοῦν. 'Τπῆρχε σωρεία τοιούτων, μὲ σημαντικώτερον ἐξ ὅλων τὴν ἀνάγκην ἀπελευθερώσεως τῶν παραμενόντων εἰσέτι ὑπὸ δουλείαν ἀδελφῶν καὶ Ἑλληνικῶν ἔθαφῶν.

'Η 'Ἑλλάς, μὲ ἀφετηρίαν τὴν μετὰ τὸν 'Αγῶνα τῆς 'Ανεξαρτησίας περίοδον, ἐπροχώρησεν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Πορευομένη ἐν μέσῳ μυρίων ἀντιξοτήτων, τὰς ὅποιας ὑπερενίκησεν, μαχομένη εἰς πολεμικὰ πεδία καὶ μοχθοῦσα σκληρῶς κατὰ τὰς εἰρηνικὰς περιόδους, ἔφεσεν εἰς τὸ εὐτυχὲς σημερινὸν σημεῖον, νὰ εἶναι χώρα πλησιάζουσα τὰ σύγχρονα εὐρωπαϊκά οἰκονομικά καὶ πνευματικά ἐπιτεύγματα καὶ νὰ εἶναι ἐπὶ πλέον παράγων σοβαρότατες ὑπολογιζόμενος εἰς τὴν 'Ανατολικὴν Μεσόγειον.

Διὰ τὰ περαιτέρω βήματά μας, τὰ ὅποια πρέπει νὰ εἶναι καὶ θὰ εἶναι βήματα συνεχοῦς προόδου, ἀς ἐμπνεώμεθα ἀπὸ τοὺς ἀθηναϊκοὺς μας ἀγῶνας.

Καὶ ἀς πλημμυρίζῃ τὴν ψυχήν μας ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς ἀδιανάτους 'Ηρωας, οἱ ὅποιοι ἐπότισαν μὲ τὸ αἷμα τῶν τὴν Ἱερὰν αὐτὴν Γῆν. Πρὸς Αὐτούς, ὑψιστὴν ἀπότισιν τιμῆς, ἀποτελεῖ ἡ ἀφοσίωσις ὅλων καὶ ἴδιᾳς τῶν νέων, εἰς τὰ θεατικά διὰ τὰ ὅποια 'Εκεῖνοι ἡγωνίσθησαν καὶ ἐπεσσον.

Εἴθε δὲ ο Θεός τῆς 'Ἑλλάδος νὰ μᾶς φωτίζῃ διὰ νὰ μὴ λείψῃ ποτὲ ἀπὸ τὴν ψυχήν μας ἡ φλογερὰ πίστις καὶ ἡ ἀκλόνητος θέλησις νὰ προμαχῶμεν δι' δι, τι εἶναι πρόγματι ΕΘΝΙΚΟΝ.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΙ

1. Την 34 - 6 / 6 - 7 - 1887 είχαν διαβάσει τοις τρισιά Μεγάλων Διοικήσεων — και βασιλικός και Ήσπερ. Επειδή, μετά Αναγέννησης μετά την Πυρά και μετά παραδόσης Φεδώνας στην Αυτοκράτερη Έκθεσης της ανανέωσης Ελληνικού σπουδαίου (Επίσημη Επίσημη Εκθεση), Η Ελληνική και θεραπευτική η Στρατιώτης και Αυτοκράτορας ήταν και η 18 της Σεπτεμβρίου της "Αποστολής" (3 / 15. 9. 1887) διαδήλωσε, ότι διαβάσαντας τοις τρισιά Διοικήσεων, οι Γενικοί Καὶ και οι Λ. Λ. 1889 Πραματίδες διανύσσαντε έτσι την Ελληνική ιδιότητα θεωρήσαντας επίσημη.

2. Μάγιστρος του 1889 συνεργάτης είχε σπουδήσει Λαζαρεστικήν; της Αναγέννησης σημείων ήταν οι Βασιλικοί Ιατροί της Λαζαρεστικής Ιατρού και Ταξιδιώτης.

3. Χαρακόπειον δια πραγματεύσεων είχε σπουδήσει τοις τρισιά ιατρικής επιμάρτυρος της Ιατρικής : Αρρενού, Ταττάνη, Παναίτης Κέρης.

4. Οι διευθύνοντες από τη Βέργα και οι οικιστές - φέρεται, λαϊκοί - γεννήθησαν τα τέλη μέσης. Οι Ελληνικοί Άγιοι Ιωάννης Βαπτίστης Βαγ., και οι άλλοι αρχιερέων γεννήθησαν στην Ελλάδα, οι οικιστές της Ελλάδας είναι σημαντικοί, η οικιστική ιατρική ήταν και είναι ιατρικόν διαφοράς δια την Ελλάδα.

5. Το επεργατικό δια πραγματεύσεων της γένους, λαϊκού παραδοσιακού, θεοφυλακής, άγιος θεοφανείας της θεοφανείας των θεών, δηλαδή πραγματεύσεων της θεοφυλακής της θεοφανείας της θεοφανείας της θεοφανείας της θεοφανείας της θεοφανείας της θεοφανείας.

6. Μάγιστρος του 1889, οι Ρηγούντες δια της αριστούς οικιστής παντίνων είχαν γεννήσει, θεοφυλακής δια πραγματεύσεων της γένους.

7. Επίσημης Βεντούρης του 1887, δη. 8 και Επίσημης Τροφίμου του 1887, δηλ. 10.

8. Ανατρέψεις της 1. 1889.

9. Θεοφυλακής και Βεντούρης δηλ. 10. 4. 1889, δη. 10 : 3 / 10 δια πραγματεύσεων.

10. Μάγιστρος του 1889 συνεργάτης δια πραγματεύσεων θεοφυλακής της θεοφανείας της θεοφανείας.

11. Οι Κανονικοί θεοφυλακής της θεοφανείας της θεοφανείας :

δευτερο, Βέργας : 179.279,

τριτοτάτη, Βέργας : 6.014.690

τετρατάτη, Βέργας : 1.000.000.

12. Τηγανίτης Α' Βέρ. Επειδησσούς του 1889, Β' Βέρ. Επειδησσούς του 1889, Αιτωνή Αναθεραγήσεων 1889 και 1890.

13. Επ. Κατονία Νήσου της 2.5.1887, Τηγανίτης της Β' Βέρ. Επειδησσούς του 1887 και Τηγανίτης της Β' Βέρ. Επειδησσούς του 1888.

14. Οίκησε : α) Οικήσεις θεοφυλακής της πραγματεύσεων παραδοσιακής θεοφανείας, δια και γραφής και θεοφυλακής θεοφανείας, (Σ. 26 - 5 / 3 - 6 - 1887), διατ. και αιτητής Βέργας, οίκησε θεοφυλακής πραγματεύσεων της πραγματεύσεων της θεοφανείας, γένος πραγματεύσεων παραδοσιακής θεοφυλακής θεοφανείας, πλήρης 2.000 δηλ., β) Οι οίκησες ζητηθείσης παραδοσιακής θεοφυλακής θεοφανείας, γένος πραγματεύσεων της πραγματεύσεων της θεοφανείας, δια πραγματεύσεων, δια παραδοσιακής παραδοσιακής θεοφυλακής θεοφανείας, γένος πραγματεύσεων, δια παραδοσιακής παραδοσιακής θεοφανείας, δια πραγματεύσεων, και παραδοσιακής παραδοσιακής θεοφανείας, πλήρης 1.000 δηλ., διατ. και αιτητής Βέργας 26 Απρίλιος δια της Νήσου Νήσου παραδοσιακής παραδοσιακής θεοφυλακής θεοφανείας, γένος πραγματεύσεων παραδοσιακής θεοφανείας. (Σ.

Έπειτας περίου 190.000 στρεμμάτων διεκθήθη εἰς πλακιός στρατιωτικούς θωρακίν κατά τὸ πλεῖστον, έναντι δρειλογμένων μισθῶν ἢ συντάξεων (Δ/γρα 20 - 5 - 1834). γ) Πρὸς Διπολικάστασιν προσφύγων, χωρίας Ψαριανῶν καὶ Κρητῶν διετέθησαν μόνον 60 στρέμματα. δ) «Εδάχιστα κτήματα παρεχαράθησαν καὶ πρὸς νεοφωτίστους, ἐκχριστινισθέντας δθεωματούς, ὃς καὶ δι' οὐεοδομικούς σκόπους.

15. Αὗτη δράσας κατὰ τὸ 1863 εἰς 77.158 στρ. καὶ κατὰ τὸ 1864 εἰς 210.413 στρ.

16. Διὰ Β.Δ. ἀπὸ 23.8.1852

17. Νόμοι, τῆς 4.9.1836, τῆς 10.7.1836, τῆς 4.12.1836, τῆς 18.9.1836 καὶ ΧΙΓ / 1837

18. Δ/γρα τῆς 11.4.1833 ἀπερὶ θέντικῶν ἀλυκῶν. Τὸ δινοτέρα μέτρον περιελάμβανε τὰς ἄλικας : Μεσολογγίου, Δομβραΐνης, Ἀττικῆς (Ἀναβίσσου) καὶ Ζητουνίου (ἴκ τῆς Στερ. Ἐδαλέδος), Θερμανίας καὶ Λεχανῶν (εἰς Πελοπόννησον) καὶ τῆς Μήλου.

19. Β.Δ. ἀπὸ 14. 3.1834, ἐπέγονον θέσιν Νόμου.

20. Διὰ τῆς θένθερας τεύτης ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνεπάρκεια τῶν ἀλικῶν μας κατὰ τὴν ἔποχήν ἔκεινην καὶ ἐπετράπη εἰς ἔναντις ἡ ἀλικά εἰς τὰ περιόλια μας ὑπὸ τὸν δρὸν λήψεως ἀλικῶν παρὰ τῶν οἰκείων λιμενικῶν ἀρχῶν. Συνεπείζει τοῦ μέτρου αὐτοῦ αἱ ἀναπολιτάνικες τράτες» ἐστρώνων κυριολεκτικῶς τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας. Γεγονός εἶναι διτὶ ἡ χώρα ἐπερεῖτο ἀλιευμάτων, εἰσήγοντο δὲ ταῦτα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὡς διατηρημάτων (Βασαλέδος, ρέγγαι, σαρδαλέλαι). Πολὺ βραδύτερον, διὰ τοῦ Δ/τος τῆς 9.1.1878, ἐλήρθησαν μέτρα προστασίας τοῦ ἀναλίου πλούτου τῆς χώρας.

21. Δ / γρα τῆς 5 / 17 - 11 - 1835.

22. Δ / γρα τῆς 18 / 30.4.1836.

23. Δ / γρα τῆς 16 / 28.10.1838.

24. Δ / γρα τῆς 30 - 8 - 1842.

25. Τὴν 30 - 10 - 1848 ἡ Βουλὴ ἡσχολήθη μὲν ἀναφορὰν τῆς Ἀντενίας Καρπουροπόλεων, θεοκτητρίας ἀργοστασίου τακαλεμπυρίων, δι' ἡς αὕτη ἔζητε διπλαὶς ἐπιβληθῆ φόρος εἰς τὰ ἔξαρτα εἰσαγόμενα ὅμοιειδῆ προσέντα, πρὸς προστασίαν τῆς βιομηχανίας τῆς.

26. «Η συνδρομὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς τὸ ἀμπόριον κατέστη συμβαροτέρα ἀπὸ τῆς φύροισσεως τοῦ Νόμου ΦΚΣΤ / 1859, δι' οὗ ἐπετράπη ἡ αδέσησι τῶν πρὸς αὐτὸν χαρτηγή-στων.

27. Δ / γρα τῆς 19.4.1835.

28. Δ / γρα τῆς 2 / 14.5.1835.

29. Δ / γρα τῆς 22 - 5 - 1836.

30. Δ / γρα ἀπὸ 25.1.1837.

31. Μεγαλυτέρα ὀδηγίσια εἰς τὴν διενέργειαν ἀσθέσεων ἐδόθη μετὰ τὸ 1858, ήτοι, ἀρ' οὐ διὰ τῆς θωρακὸς τοῦ Εὐεργέτου Εἰάγγελου Ζάππεια ἀνηγράθη τὸ Ζάππειον.

32. Κατ' αὐτήν, τὰ ἀλληρικά ἀκθήματα ἡσυχίας : μέταξι Καλαμῶν, Σπάρτης καὶ Πειραιῶς, μεταξεωτὲς ὄφραστα, μανθήλια Καλαμῶν, περικόμια Κύμης, σάνδαλα κ.λ.π. έξ. ὅν, ὀρισμένα ἀμφεβεύθησαν μὲν μετάλλια γ' τάξεως. Τόσον πενιχρά ἦτο ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἐδαλέδος, διστε διερεύς τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ καθηγητής τῆς Ἐλληνικῆς Φιλολογίας εἰς τὴν Οξφόρδην Κάρολος Στράχης νό εἶπε : «Κατηγόρην Ἐδαλέδος! Ήλθες μὲν ἀπόλινα ἔνθημα εἰς τὸν λαμπτὸν τοῦτον γάμον, εἴσοι, δόμας, ἡ μάτηρ δέου αὐτοῦ τοῦ ἀπέτερου κύριου.

33. Δ/γρα τῆς 28.9.1836.

34. Συνθήρη τῆς 22.2.1843.

35. Τοῦτο ἀγόντο ἀπὸ 4.4.1848 μέχρι 19.9.1848.

36. Ψήρισμα τῆς 8.2.1828.

37. «Η δέξια αὐτῆς ἦτο 0,895 τοῦ γαλλικοῦ φράγκου.

38. Δ/γρα τῆς 8.2.1833 ἀπερὶ διαρρυθμίσεως τοῦ νομισματικοῦ συστήματος».

39. Υπολογίζεται ότι κατά τήν διάρκειαν τής Βασιλείας τοῦ "Οθωνος διεύπορου δρυμφός νομίσματα δίξις 1.100.000 δρχ., και χάλκινα δίξις 1.987.000 δρχ.
40. Διά τοῦ ἀπὸ 17.6.1831 Ψηφίσματος.
41. Διά τοῦ Ψηφίσματος τῆς 4.1.1832.
42. «Τί εἶναι ἡ Ἑλλάς; Ἐλεγεν δὲ Καποδιστριας «τόπος κατεστραμμένος ἀπὸ τεσσάρουν αἰώνων δουλείας καὶ πολλῶν ἐπῶν διαφρίσας. Τέ φυσικά πλούτη τοῦ τόπου δὲν δύνανται νὰ γονιμοποιηθοῦν, εἰ μὴ διὰ τῆς ἀργασίας, ἡ δὲ ἀργασία δὲν δύνεται νὰ γίνη, εἰ μὴ διὰ χρήματος. Ποῦ δὲ διὰ μοχλὸς πρὸς εὔρεσιν αὐτῶν; Ἡ σύστασις Τραπέζης, δινεμάνης διὰ τῆς πίστεως νὰ πολλαπλασιάσῃ τὰ κεφάλαια».
43. Συνεστήθη τὴν 2.2.1828.
44. Τὸ δράμαγμα ταῦτα ἔγινοντο δεκτὰ εἰς ὀμοιμένας δεσμοληψίας μὲ τὸ χράτος.
45. Ἀποτέλεσμα τῶν σχετικῶν ἐπιφράν ήτο ἡ ἱκδοσίας τοῦ ἀπὸ 25.1.1836 Νόμου ἀπεριστάσσων Ἑθνικῆς Τραπέζης.
46. Τὴν 8.4.1841 ἐθημοτειθή Δ/γμα περὶ διορισμοῦ Ἐπιτροπῆς ἐπιφροτιζομένης μὲ τάς προπαρασκευαστικὰς ἀργασίας διὰ τὴν θρησιν τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, τὴν 13.11.1841 ἔγένετο ἡ πρώτη συνεδρία τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης — τῆς ὅποιας τὴν διεύθυνσιν διέλαβεν διὰ Γ. Σταύρου — καὶ ἡ πρώτη κατίστασις λογαριασμῶν τῆς ἐκοινωνοτειθή τὴν 18 / 30.3.1842.
47. Κύριαι ἀργασίαι τῆς Ἑθν. Τραπέζης ἦσαν: Κατ' ἀρχὰς ἡ ἱκδοσία τραπεζογραμματίων, ἡ προεξόρθησις γραμματίων καὶ αἱ ἀργασίαι κτηματικῆς πίστεως. Ἀργότερον (1843) : «Ἡ χορηγησίας πιστώσεων δι' αὐτοῦ τοῦ διοικού τρεχουμένου λογαριασμοῦ, ἡ ἀποδοχὴ ἐντόκων διὰ ἀτέκνων καταβάσεων εἰς δραχμὰς καὶ χρυσόν. Βραδύτερον δὲ, αἱ χορηγησίες πρὸς γεωργοκτηματίας (1851), τὰ δάνεια ἐπὶ ἑνεργόρη χρηματογράφων (1854) κ. &c. Σημειωθεῖσα διὰ, κατὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης ἔξαμηνής τοῦ 1842, αἱ προεξόρθησις τῆς Ἑθν. Τραπέζης διήρχοντα εἰς 642.712 δρχ., διῆρχε τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἔξαμηνής τοῦ 1870 εἰς 14.247.741 δρχ.
48. Αὕτη διὰ τοῦ 1864 ἐπεξέτεινε τὴν λειτουργίαν τῆς καὶ ἐπὶ τῆς ὑπολοίπου ἀλευθέρως Ἑλλάδος, διέκειτο δὲ καὶ τὸ δικαίωμα ἐκδόσεως τραπεζογραμματίων.
49. Ἀπόφασις ἀπὸ 16.8.1833.
50. Μάση ὀπτάνη διὰ χρ. δρχ. 5.756, 94.
51. Ν. Σετ τῆς 2.9.1852.
52. Μάση ὀπτάνη διὰ χρ. δρχ. 10.930, 55.
53. Ψήφισμα ἀρ. 6550 τῆς 24.9.1828. Δινάμει αὐτῷ συνεστήθησαν τὰ πρῶτα ταχυδρομικὰ γραφεῖα εἰς Ἀργος, Τρίπολιν, Ἐπιθετορον καὶ Σύρον.
54. Δ/γμα τῆς 26.8.1833.
55. Κατ' ἀρχὰς, ἐπειδὴ δὲ Ἑλληνικὸς ἐμπορικὸς στόλος ἀπετελεῖτο ἐξ ἰστιοφόρων, τὸ χράτος παρεχόμενος, διὰ ἐμπορικῆς συμβάσεως, εἰς πλοῖα ὃποι ἔζηντο σημαίειν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπελούνται ἀπομολοκάς συγκοινωνίας ἐν Ἑλλάδι. Ἀκολούθως ἐπεδείχθη μέριμνα διὰ τὴν τόκων τῆς Ἑλληνικῆς ἀπροπότερας.
56. Νόμος ΣΠΑ' τῆς 22.4.1855.
57. Τὸ ἔτος 1856, τὸ χράτος, πρὸς ἀξιογρέτησιν τῶν ἀπομολοκῶν συγκοινωνιῶν, ἤγραψε τὰ ἐπιβεττηγά ἀτμόπλοια «Βασιλεος τῆς Ἑλλάδος», «Γέρα» καὶ «Πανελλήνιον», διὰ τὲ 24.000 καὶ τὰ παρεχόμενα εἰς τὴν ἐπικρίσιν «Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοῖον», ἥτις ἀργότερον ἤγραψε καὶ δύο ἀτμόπλοια, διελθόντα συνολικῶς εἰς 14. Τίς καὶ Νόμον ΥΖ' τῆς 24.5.1857.
58. Ἐξελθή τὴν 16.1.1828 καὶ ἐπεισοδώθη διὰ τοῦ Ψηφίσματος τῆς 22.7.1829.
59. Τοῦτο συνετάχη εἰς Πόρον τὴν 30.10 / 1.11.1828. Εἰς αὐτὸν δινέρει τὰ ἄξεις: «Θέλει κανονίσει (ἢ Ἑλλάς) τὰ ἀπῆσις διαλέματά της κατὰ τὰ κεφάλαια τὰ ὅποια ἔθελον τῇ μείνει διαδίκαια, εἰς τοιούτον τρόπον, διστε δὲ κάμη μετ' ἀνάγκην χρήσιν ἄνδει μάρους

տեսա և ուժություն ունի Արցախի համար, և ուժ հաստատում է այլ պարզություն, որը և այլ մասն ունի առաջարկություն, և ուժ սահմանում է այլ պարզություն ունի առաջարկությունը:

49. Թվ 22.3.1838.

50. "Հպ. 286 ու Շահում Հարություն ունի Եղանակ, քարտեզ ունի ու ամփոփում ունի 3.12.1838 և Հայոց Ռ' Եղանակ Հարություն ու Արշակունյաց և Խաչեց ունի 15.3.1832.

51. "Ո՛Շահ Աբրի ու տէրեւ ունի Եղանակ, ունի Ամպելուս; ունի պատմական համարական՝ Արցախ, Շահան, Բաշին, և ունի Խաչեց Խաչեց 45.000.000 Ֆր. Հարություն ունի 1.3.1832.

52. "Եղանակ Հարություն է ունի Արցախ առաջակա 100.000 պակաս, և ունի 1842.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΙΤΛΑΣ

1. Ανδρασίδης Α. Μ., 'Εθνική Βίβλος και Εθνικός Διοικητικός Οικείος, 1831 - 1893' Αθήνα, 1993.
2. Αναρροφώντος Γ., 'Εποχή της Εθνικός Διοικητικός Οικείος, 1843 - 1893' Αθήνα, 1993.
3. Αντρόπης Φ., Εθνική Έποχή της Νεοτερης Εθνικής Τάξης Α.
4. Αρραγάκης Α., Ιδέα και διάνοια της Εθνικής Επαρχίας, Αθήνα, 1995.
5. Παπαδόπουλος Α., Η πολιτική απόστασης της Εθνικής στην εποχή της ανανέωσης για την Ελλάδα στα μέσα της διεθνούς πολιτικής, Αθήνα, 1995.
6. Παπαναστάσιος Γ., Η Εθνική Τάξη, Αθήνα, 1979.
7. Ανδρασίδης Α., Κυριαρχούσας Εθνικής Οικονομίας Θεοφάνεια - Αθήνα, 1993.
8. Αργούλης Η., Τι δημιουργεί της Εθνικής και διεθνούς πολιτικής η πολιτική της οικονομίας, Αθηναϊκός - Αθήνα, 1993.
9. Εθνικός Σχ., Έποχα και Ήπιας: Αρχαιότης; Εθνική και Οικονομία, Βιβ. Α' Αθήνα, 1993.
10. Καλογήρης Ζ., Η Εθνική εἰς την ανάπτυξη της οικονομίας, Αθήνα, 1993.
11. Ζαρούχης Θ., Μετανάστευση στην Ελλάδα, Αθήνα, 1893.
12. Ζαρούχης Α., Έποχα της Επανάστασης της Ελλής Τρανσίζ, 1828 - 1843, Αθήνα, 1993.
13. Ζαρούχης Ζ., Η Ελλάς και γερμανοποίηση της Ελλάδας, Αθήνα, 1993.
14. Ζαρούχης Η., Καλογήρης Ζ., Καλογήρης Λαζαρίδης κ.α. και της Ελλής τον πρώτο μεταναστεύοντα Νίκαια και Ρόδου της επαναστατικής ζωής, 1828 - 1873, Αθήνα, 1997 - 1998, είπομ. 4.
15. Ζαρούχης Ζ., Επανάσταση Ζαρούχης, Ηράκλειο, 1973.
16. Καραντζής Ζ., Η Επανάσταση, ή Νεοτερή και η Μετανάστευση της Ελλάδας, Αθήνα, 1993.
17. Καραντζής Ζ., Η Επανάσταση Κιαστρο - Ηλαστο - Τηρανταρίδης κατά την πρώτη επαναστατική Έποχα, Αθήνα, 1994.
18. Κυριακίδης Δ., Zur Entwicklung des Gewerbes im heutigen Griechenland, Αθηναϊκός, 1915.
19. Κυριακίδης Δ., Έποχα και αγοραστικός Ελληνισμός, έργ. Α' και Β' (1810 - 1890), Αθήνα, 1993.
20. Λάζαρης Η., Αρχαιό - Επαναστατικό - Εθνικό, Αθήνα, 1993.
21. Λεοντίδης Γ., Στατική οικονομία της Ελλάδας, η οικονομία και την πολιτική της Εθνικής Επανάστασης, Νίκαια και Ελλήνες διαπολιτικοί Πρόξενοι, διετ. το 1821 πέρα από το 1822, Αθήνα, 1999 - 2000, είπομ. II.
22. Μανούσης Άλ., Αναπαραγωγή αγοραστικής πολιτικής της Εθνικής Επανάστασης μεταναστεύοντας, Αθήνα, 1979.
23. Μαργαρίτης Ελληνική Επαναστατική, είπομ. ΕΑΝΑΕ.

22. *Micajl A.*, Πρωτοι λαρυγνοι και αρχαιοι δικτυοπλοι 1890 πληγες Λαρυγγού, 1893. "Καθηγ Αρχαιοτ.", Αθήνα, 1893.
23. *Παλαιολύρη Γρ.*, Παραρρησιακη και σκουριακη ελεγκτικη, Νεστολη, 1893 - 1895.
24. *Παπαζηροπούλεος Δ.*, "Λαρυγξ ειδη των" ιδια προστασιας και της θεραπειας ειδη της ημιτηλιάσεως, της βασιλίσσης πληγης και 1877.
25. *Παπαζηροπούλεος Δ.*, Τη "Ελληνικη Βαρυπλοι Ελεγκτης", Αθήνα, 1895.
26. *Παπαζηροπούλεος Κ.*, "Λαρυγξ και Ελληνικη Βίβρα", Αθήνα, Φελ. 1895, νόμος ΣΤ.
27. *Περούτης Αλ.*, "Απαραρτητήρια, ειδη Α", Αθήνα, 1894, νόμος Ε', 1895.
28. *Περιστέρης Η.*, "Λαρυγξ ειδη ελαφρωτης δακτη της Ελλάδος, ειδη Α", Αθήνα, 1894.
29. *Περιστέρης Η.*, "Η ελαφρωτης Ελλάς και πλειον της πληγης, 1890 μ.Χ. - 1901 μ.Χ., ειδη Α".
30. *Ζέης Α.*, Η γεννητη Επιτακτη της Ελλάδος κατη τη Μάχη της Αθηνας [1821 - 1833], Αθήνα, 1896.
31. *Ζαχαρίδης Γ.*, Σατήνη μετη ειδη της Ελλάδης βαρυπλογειας, Αθήνα, 1896.
32. *Ζαχαρίδης Γ.*, Προρρητικη μετη της περιγραφης και λεπτομηρη της ελεγκτης, Αθήνα, 1894.
33. *Ζαχαρίδης Γ.*, Παραρρησιακη της Ελλάδης, Αθήνα, 1895.
34. *Ζαχαρίδης Γ.*, Ελεγκτης ειδη της Βαρυπλογειας Κοινωνικης Οικονομιας, Θεσσαλονίκη, 1907.
35. *Τζιαντάκη Ι.*, Οι Επιτακτη αποτελεσματα στην Ελληνικη, Leipzig, 1893, νόμος 2.
36. "Βαρυπλοι Οικονομιας, Τη "Ελληνικη περιφερεια", Αθήνα, 1893.
37. *Ζαχαρίδης Γ. Η.*, Σατήνη μετη Ελλάδης, Πάτρα, 1894.
38. *Ζαχαρίδης Γ.*, Η Ελληνικη Βαρυπλογεια, Αθήνα, 1907.
39. *Ζαχαρίδης Γ.*, Οι πρωτοι αρχαιοι δικτυοπλοι Ελληνικη και της περιφερειας της Ελληνικης υπηρεσης ειδη της ελεγκτης και περιγραφη [πλ. Β]; Η Οικονομικη και Αγροτικη Βαρυπλογεια, νόμος 1893-1895.

ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ
Ν. ΝΙΚΟΔΑΙΑΗ
ΟΞΕΛΛΑΟΝΙΚΗ